

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 185

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

50e jaargang

17 juli 2007

Inhoud	I	Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie verplicht is	
		VERORDENINGEN	
	★	Verordening (EG) nr. 830/2007 van de Raad van 16 juli 2007 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 817/2006 tot verlenging van de beperkende maatregelen ten aanzien van Birma/Myanmar	1
		Verordening (EG) nr. 831/2007 van de Commissie van 16 juli 2007 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	5
	★	Verordening (EG) nr. 832/2007 van de Commissie van 16 juli 2007 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 197/2006 wat betreft het gebruik van voormalige voedingsmiddelen en de verlenging van de geldigheidsduur van de overgangsmaatregelen met betrekking tot dergelijke voedingsmiddelen ⁽¹⁾	7
	★	Verordening (EG) nr. 833/2007 van de Commissie van 16 juli 2007 tot beëindiging van de overgangperiode zoals bedoeld in Verordening (EG) nr. 1172/98 van de Raad betreffende de statistische registratie van het goederenvervoer over de weg ⁽¹⁾	9
		II	Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie niet verplicht is
		BESLUITEN/BESCHIKKINGEN	
		Commissie	
		2007/498/EG:	
	★	Beschikking van de Commissie van 7 februari 2007 betreffende de steunregeling die Italië voornemens is door middel van wet nr. 21/2003, artikelen 14, 15 en 16 van de regio Sicilië in te voeren C 31/2005 (ex N 329/2004) (Kennisgeving geschied onder nummer C(2007) 285) ⁽¹⁾	10
		2007/499/EG:	
	★	Beschikking van de Commissie van 21 februari 2007 betreffende steunmaatregel C 16/2006 (ex NN 34/2006) van de regio Sardinië ten behoeve van Nuova Mineraria Silius SpA (Kennisgeving geschied onder nummer C(2007) 473) ⁽¹⁾	18

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

- ★ **Beschikking van de Commissie van 16 juli 2007 tot wijziging van Beschikking 2001/781/EG tot vaststelling van een handleiding van ontvangende instanties en een lijst van de stukken waarvan de betekening of kennisgeving mogelijk is op grond van Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken** (*Kennisgeving geschied onder nummer C(2007) 3365*) 24
-

III *Besluiten op grond van het EU-Verdrag*

BESLUITEN OP GROND VAN TITEL V VAN HET EU-VERDRAG

- ★ **Gemeenschappelijk Optreden 2007/501/GBVB van de Raad van 16 juli 2007 betreffende de samenwerking met het Afrikaans Centrum voor studie en onderzoek inzake het terrorisme, in het kader van de uitvoering van de terrorismebestrijdingsstrategie van de Europese Unie** 31
-

Bericht aan de lezers (zie bladzijde 3 van de omslag)

I

(Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie verplicht is)

VERORDENINGEN

VERORDENING (EG) Nr. 830/2007 VAN DE RAAD

van 16 juli 2007

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 817/2006 tot verlenging van de beperkende maatregelen ten aanzien van Birma/Myanmar

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

b) In artikel 7 wordt lid 1 vervangen door:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op de artikelen 60 en 301,

Gelet op Gemeenschappelijk Standpunt 2006/318/GBVB van de Raad van 27 april 2006 inzake de verlenging van de beperkende maatregelen ten aanzien van Birma/Myanmar ⁽¹⁾,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

Verordening (EG) nr. 817/2006 van de Raad ⁽²⁾ dient te worden aangepast aan de recente handelwijze van de Raad met betrekking tot de aanwijzing van de bevoegde autoriteiten en de uitwisseling van informatie tussen hen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 817/2006 wordt als volgt gewijzigd:

a) In artikel 4, lid 1, wordt de inleidende alinea vervangen door:

„1. In afwijking van de artikelen 2 en 3 kunnen de bevoegde autoriteiten die op de in bijlage II genoemde websites worden aangeduid op door hen passend geachte voorwaarden toestemming verlenen voor:”.

„1. De bevoegde autoriteit, zoals aangeduid op een van de in bijlage II genoemde websites, kan op door haar passend geachte voorwaarden het vrijgeven van bepaalde bevroren tegoeden of economische middelen of het ter beschikking stellen van bepaalde tegoeden of andere economische middelen toestaan, nadat zij heeft vastgesteld dat die tegoeden of andere economische middelen:

a) noodzakelijk zijn voor het dekken van uitgaven voor de basisbehoeften van de in bijlage III genoemde personen en de van hen afhankelijke familieleden, zoals betalingen voor voedsel, huur of hypotheeklasten, geneesmiddelen of geneeskundige behandeling, belastingen, verzekeringspremies en openbare voorzieningen;

b) uitsluitend bestemd zijn voor de betaling van redelijke honoraria en de vergoeding van gemaakte kosten in verband met de verlening van juridische diensten;

c) uitsluitend bestemd zijn voor de betaling van honoraria of kosten voor alleen het houden of beheren van bevroren tegoeden of economische middelen;

d) noodzakelijk zijn voor het dekken van buitengewone uitgaven, mits de lidstaat in kwestie de overige lidstaten en de Commissie ten minste twee weken van tevoren kennis heeft gegeven van de redenen waarom hij van mening is dat een specifieke toestemming moet worden verleend.

⁽¹⁾ PB L 116 van 29.4.2006, blz. 77. Gemeenschappelijk Standpunt gewijzigd bij Gemeenschappelijk Standpunt 2007/248/GBVB (PB L 107 van 25.4.2007, blz. 8).

⁽²⁾ PB L 148 van 2.6.2006, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 481/2007 van de Commissie (PB L 111 van 28.4.2007, blz. 50).

De lidstaten stellen de andere lidstaten en de Commissie in kennis van elke toestemming die overeenkomstig dit lid is verleend.”.

c) In artikel 8 worden de leden 1 en 2 vervangen door:

„1. Onverminderd de toepasselijke voorschriften inzake rapportage, vertrouwelijkheid en beroepsgeheim dienen natuurlijke en rechtspersonen, entiteiten en lichamen:

a) alle informatie die de naleving van deze verordening vergemakkelijkt, bijvoorbeeld betreffende rekeningen en bedragen die overeenkomstig artikel 6 zijn bevroren, onverwijld te verstrekken aan de op de websites in bijlage II aangeduide bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar zij hun woonplaats hebben of gevestigd zijn, en deze informatie direct of via deze bevoegde autoriteiten aan de Commissie te doen toekomen;

b) bij de verificatie van deze informatie samen te werken met de op de websites in bijlage II aangeduide bevoegde autoriteiten.

2. Alle direct door de Commissie ontvangen aanvullende informatie wordt ter beschikking gesteld van de betrokken lidstaat.”

d) In artikel 9 wordt lid 5 vervangen door:

„5. Het verbod in lid 1, onder b), geldt niet voor de uitbreiding van een deelneming in een van de in bijlage IV genoemde ondernemingen die eigendom zijn van de Birmese

staat, indien die uitbreiding verplicht is krachtens een overeenkomst die vóór 25 oktober 2004 is gesloten met de betrokken onderneming die eigendom is van de Birmese staat. De bevoegde autoriteit, zoals aangeduid op een van de in bijlage II genoemde websites, en de Commissie worden van tevoren van een dergelijke transactie in kennis gesteld. De Commissie brengt de andere lidstaten op de hoogte.”

e) Het volgende artikel wordt toegevoegd:

„Artikel 13 bis

1. De lidstaten wijzen de in deze verordening bedoelde bevoegde autoriteiten aan en identificeren hen op of door middel van de in bijlage II genoemde websites.

2. De lidstaten stellen de Commissie onmiddellijk na de inwerkingtreding van deze verordening in kennis van hun bevoegde autoriteiten en brengen haar op de hoogte van eventuele wijzigingen.”

f) Bijlage II wordt vervangen door de tekst van de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 juli 2007.

Voor de Raad
De voorzitter
J. SILVA

BIJLAGE

„BIJLAGE II

Websites voor informatie over de in de artikelen 4, 7, 8, 9, 12 en 13 bis bedoelde bevoegde autoriteiten en adres voor kennisgevingen aan de Europese Commissie

BELGIË

<http://www.diplomatie.be/eusanctions>

BULGARIE

<http://www.mfa.government.bg>

TSJECHIË

<http://www.mfcr.cz/mezinarodnisankce>

DENEMARKEN

<http://www.um.dk/da/menu/Udenrigspolitik/FredSikkerhedOgInternationalRetsorden/Sanktioner/>

DUITSLAND

<http://www.bmwi.de/BMWi/Navigation/Aussenwirtschaft/Aussenwirtschaftsrecht/embargos.html>

ESTLAND

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IERLAND

http://www.dfa.ie/un_eu_restrictive_measures_ireland/competent_authorities

GRIEKENLAND

<http://www.ypex.gov.gr/www.mfa.gr/en-US/Policy/Multilateral+Diplomacy/International+Sanctions/>

SPANJE

www.mae.es/es/MenuPpal/Asuntos/Sanciones+Internacionales

FRANKRIJK

<http://www.diplomatie.gouv.fr/autorites-sanctions/>

ITALIË

<http://www.esteri.it/UE/deroghe.html>

CYPRUS

<http://www.mfa.gov.cy/sanctions>

LETLAND

<http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539>

LITOUWEN

<http://www.urm.lt>

LUXEMBURG

<http://www.mae.lu/sanctions>

HONGARIJE

http://www.kulugyminiszterium.hu/kum/hu/bal/nemzetkozi_szankciok.htm

MALTA

http://www.doi.gov.mt/EN/bodies/boards/sanctions_monitoring.asp

NEDERLAND

<http://www.minbuza.nl/sancties>

OOSTENRIJK

http://www.bmeia.gv.at/view.php?f_id=12750&LNG=en&version=

POLEN

<http://www.msz.gov.pl>

PORTUGAL

<http://www.min-nestrangeiros.pt>

ROEMENIË

<http://www.mae.ro/index.php?unde=doc&id=32311&idlnk=1&cat=3>

SLOVENIË

http://www.mzz.gov.si/si/zunanja_politika/mednarodna_varnost/omejevalni_ukrepi/

SLOWAKIJE

<http://www.foreign.gov.sk>

FINLAND

<http://formin.finland.fi/kvyhteisty/pakotteet>

ZWEDEN

<http://www.ud.se/sanktioner>

VERENIGD KONINKRIJK

<http://www.fco.gov.uk/competentauthorities>

Adres voor kennisgevingen aan de Europese Commissie:

Commissie van de Europese Gemeenschappen

Directoraat-generaal Buitenlandse betrekkingen

Directoraat A. Crisisplatform en beleidscoördinatie in het GBVB

Eenheid A.2. Crisisbeheersing en conflictpreventie

CHAR 12/108

B-1049 Brussel

Tel. (32-2) 299 1176/295 5585

Fax (32-2) 299 0873"

VERORDENING (EG) Nr. 831/2007 VAN DE COMMISSIE**van 16 juli 2007****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 juli 2007.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 juli 2007.

Voor de Commissie

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 756/2007 (PB L 172 van 30.6.2007, blz. 41).

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 16 juli 2007 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	MK	52,4
	TR	83,4
	ZZ	67,9
0707 00 05	MK	68,1
	TR	92,6
	ZZ	80,4
0709 90 70	TR	93,4
	ZZ	93,4
0805 50 10	AR	64,0
	UY	65,1
	ZA	51,1
	ZZ	60,1
0808 10 80	AR	87,7
	BR	83,7
	CL	84,2
	CN	94,2
	NZ	99,1
	US	104,3
	UY	60,7
	ZA	88,8
	ZZ	87,7
0808 20 50	AR	80,5
	CL	95,3
	NZ	144,9
	ZA	101,7
	ZZ	105,6
0809 10 00	TR	190,0
	ZZ	190,0
0809 20 95	TR	289,5
	US	343,3
	ZZ	316,4
0809 30 10, 0809 30 90	TR	152,4
	ZZ	152,4
0809 40 05	IL	128,3
	ZZ	128,3

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1833/2006 van de Commissie (PB L 354 van 14.12.2006, blz. 19). De code „ZZ” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 832/2007 VAN DE COMMISSIE

van 16 juli 2007

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 197/2006 wat betreft het gebruik van voormalige voedingsmiddelen en de verlenging van de geldigheidsduur van de overgangsmatregelen met betrekking tot dergelijke voedingsmiddelen

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten ⁽¹⁾, en met name op artikel 32, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 1774/2002 voorziet in een volledige herziening van de communautaire voorschriften inzake dierlijke bijproducten en voert een aantal stringente eisen in wat het gebruik en de verwijdering daarvan betreft. In artikel 22, lid 1, onder a) en b), worden met name algemene beperkingen van het gebruik van dierlijke bijproducten en verwerkte producten vastgesteld.
- (2) Bij Verordening (EG) nr. 197/2006 van de Commissie inzake overgangsmatregelen krachtens Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft het verzamelen, het vervoer, de behandeling, het gebruik en de verwijdering van voormalige voedingsmiddelen ⁽²⁾ wordt een aantal overgangsmatregelen vastgesteld die op 31 juli 2007 aflopen. In artikel 3, onder c), van Verordening (EG) nr. 197/2006 wordt met name bepaald dat de lidstaten mogen toestaan dat voormalige voedingsmiddelen zonder verdere behandeling in voedermiddelen worden gebruikt of zonder verdere behandeling voor andere doeleinden worden gebruikt indien aan de daarin vastgestelde voorwaarden wordt voldaan.
- (3) De economische actoren waarop die overgangsmatregelen betrekking hebben, hebben gevraagd om de geldigheidsduur van die maatregelen te verlengen en het is dienstig om dit in de gegeven omstandigheden ook te doen.
- (4) Voor de duidelijkheid van de communautaire wetgeving moet worden gepreciseerd dat het gebruik dat krachtens artikel 3, onder c), van Verordening (EG) nr. 197/2006

mag worden toegestaan, de in artikel 22, lid 1, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 1774/2002 vastgestelde algemene beperkingen onverlet laat.

- (5) Verordening (EG) nr. 197/2006 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 197/2006 wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 3, onder c), wordt vervangen door:

„c) zonder verdere behandeling in diervoeder worden gebruikt of zonder verdere behandeling voor andere doeleinden worden gebruikt indien:

- i) de voormalige voedingsmiddelen niet in contact zijn geweest met grondstoffen van dierlijke oorsprong en de bevoegde autoriteit de zekerheid heeft dat dit gebruik geen gevaar voor de volksgezondheid of de diergezondheid oplevert, en,
- ii) bij gebruik in diervoeder, dat gebruik de in artikel 22, lid 1, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 1774/2002 vastgestelde beperkingen van het gebruik onverlet laat.”.

2) In artikel 5 wordt de datum „31 juli 2007” vervangen door „31 juli 2009”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽¹⁾ PB L 273 van 10.10.2002, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2007/2006 van de Commissie (PB L 379 van 28.12.2006, blz. 98).

⁽²⁾ PB L 32 van 4.2.2006, blz. 13.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 juli 2007.

Voor de Commissie
Markos KYPRIANOU
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 833/2007 VAN DE COMMISSIE

van 16 juli 2007

tot beëindiging van de overgangperiode zoals bedoeld in Verordening (EG) nr. 1172/98 van de Raad betreffende de statistische registratie van het goederenvervoer over de weg

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1172/98 van de Raad van 25 mei 1998 betreffende de statistische registratie van het goederenvervoer over de weg⁽¹⁾, en met name op artikel 5, leden 4 en 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EG) nr. 1172/98 mogen de lidstaten gedurende een overgangperiode vanaf 1 januari 1999 een vereenvoudigde codering gebruiken voor de plaatsen van lading en lossing; voor internationaal vervoer binnen de EER is geen volledige regionale codering vereist.
- (2) Overeenkomstig artikel 5, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1172/98 moet de einddatum van de overgangperiode worden vastgesteld, nu is voldaan aan de technische voorwaarden voor het gebruik van een doeltreffende regionale codering, zowel voor binnenlands als voor internationaal vervoer, overeenkomstig bijlage G, punten 1 en 2, bij die verordening.

- (3) Er moet voor worden gezorgd dat Verordening (EG) nr. 1059/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 betreffende de opstelling van een gemeenschappelijke nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS)⁽²⁾, die in 2003 in werking is getreden, wordt toegepast.
- (4) Deze verordening wijzigt niet de status of de inhoud van de variabelen die in Verordening (EG) nr. 1172/98 als facultatief zijn aangegeven.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij Besluit 89/382/EEG, Euratom⁽³⁾ opgerichte Comité statistisch programma,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1172/98 bedoelde overgangperiode eindigt op 31 december 2007.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 juli 2007.

Voor de Commissie
Joaquín ALMUNIA
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 163 van 6.6.1998, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1893/2006 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 393 van 30.12.2006, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 154 van 21.6.2003, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 105/2007 van de Commissie (PB L 39 van 10.2.2007, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 181 van 28.6.1989, blz. 47.

II

(Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie niet verplicht is)

BESLUITEN/BESCHIKKINGEN

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 7 februari 2007

betreffende de steunregeling die Italië voornemens is door middel van wet nr. 21/2003, artikelen 14, 15 en 16 van de regio Sicilië in te voeren C 31/2005 (ex N 329/2004)

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2007) 285)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2007/498/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken⁽¹⁾, en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

- (1) Bij brief van 28 juli 2004 hebben de Italiaanse autoriteiten de artikelen 14, 15 en 16 van regionale wet nr. 21 van 29 december 2003 (hierna: regionale wet nr. 21/2003) aangemeld. Bij brief van 22 september 2004 verzocht de Commissie om aanvullende gegevens. Bij brief van 24 januari 2005 verzochten de Italiaanse autoriteiten om verlenging van de antwoordtermijn, waarmee de Commissie bij brief van 25 januari 2005 instemde.
- (2) Bij brief van 26 januari 2005 deelden de Italiaanse autoriteiten mee dat de in de artikelen 14 en 15 vastgelegde

steunregeling in het kader van Verordening (EG) Nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de minimis-steun⁽²⁾ in afwachting van de goedkeuring door de Commissie wordt ingevoerd.

- (3) Bij brief van 29 maart 2005 verzocht de Commissie de Italiaanse autoriteiten om aanvullende gegevens. Na een herinneringsbrief die op 27 april 2005 aan hen was gezonden, verstrekten de Italiaanse autoriteiten de gevraagde informatie bij brieven van 18 mei en 2 juni 2006.
- (4) Bij brief van 10 juni 2005 werd om nadere gegevens verzocht. De Italiaanse autoriteiten antwoordden bij brieven van 12 juli en 14 juli 2005.
- (5) Bij schrijven van 6 september 2005 stelde de Commissie Italië in kennis van haar besluit om de procedure van artikel 88, lid 2, van het Europese Gemeenschap-Verdrag en artikel 62 van de EER-Overeenkomst ten aanzien van de betrokken steunmaatregel in te leiden.
- (6) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure werd in het *Publicatieblad van de Europese Unie*⁽³⁾ bekendgemaakt. De Commissie heeft belanghebbenden verzocht hun opmerkingen over de steunmaatregel in kwestie mee te delen.

⁽¹⁾ PB C 263 van 22.10.2005, blz. 30.

⁽²⁾ PB L 10 van 13.1.2001, blz. 30.

⁽³⁾ Zie voetnoot 1.

- (7) De Commissie heeft van geen van de belanghebbenden opmerkingen ontvangen.
- (8) Bij brief van 10 november 2005 verzochten de Italiaanse autoriteiten de Commissie de procedure op te schorten in afwachting van het arrest van het Hof van Justitie in de zaak C-475/2003 betreffende de verenigbaarheid van de belasting over productieactiviteiten (imposta regionale sulle attività produttive — IRAP) met artikel 33, lid 1, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag⁽⁴⁾. De Commissie heeft dit verzoek bij brief van 18 oktober 2005 ingewilligd. Het Hof van Justitie verklaarde de IRAP vervolgens verenigbaar met artikel 33, lid 1, van richtlijn 77/388/EEG⁽⁵⁾.
- (9) Bij brief van 10 mei 2006 (A/33600) stelden de Italiaanse autoriteiten de Commissie in kennis van een wijziging van de in de artikelen 14 en 15 vervatte maatregelen. Door deze wijziging zouden de maatregelen, ook *ingeval door de Commissie een negatieve beschikking wordt gegeven*, uit hoofde van „de minimis”-verordening ten uitvoer worden gelegd.

II. BESCHRIJVING VAN DE MAATREGEL

a) Rechtsgrondslag van de maatregel

- (10) Artikel 14, artikel 15 en artikel 16 van regionale wet nr. 21/03.

b) Doel van de maatregel

- (11) Volgens de Italiaanse autoriteiten wordt met de maatregel beoogd de oprichting van nieuwe bedrijven te bevorderen en de kloof te verkleinen tussen de bedrijven die in Sicilië actief zijn en bedrijven in andere regio's van Italië.
- (12) Bovendien wordt met de maatregel in kwestie beoogd de integratie te bevorderen tussen de economie van de Europese Unie en de economieën van de landen die de slotverklaring van de Europees-mediterrane conferentie van Barcelona van 27 en 28 november 1995 (hierna: „Conferentie van Barcelona”) hebben ondertekend.
- (13) De maatregel omvat twee regelingen: in de artikelen 14 en 15 van regionale wet nr. 21/2003 wordt bepaald dat bepaalde bedrijven zijn vrijgesteld van de IRAP en in artikel 16 van dezelfde wet is de oprichting van het Europees-mediterraan centrum voor financiële diensten en verzekeringen voorzien.

- (14) In de artikelen 14 en 15 is een vrijstelling van de IRAP vastgelegd voor een periode van vijf jaar voor sommige nieuwe bedrijven die in 2004 met hun bedrijfsactiviteiten zijn begonnen en voor bepaalde reeds bestaande bedrijven.

- (15) In artikel 14 is, in concreto, de vrijstelling van de IRAP gedurende vijf opeenvolgende belastingjaren (vanaf het begin van de activiteit) vastgelegd voor:

a) bedrijven in de toeristische sector, de hotelsector en de ambachtelijke sector, bedrijven in de culturele sector, agro-industriële bedrijven en ITC-bedrijven die in 2004 met hun activiteiten zijn begonnen;

b) alle industriële ondernemingen die in 2004 met hun activiteiten zijn begonnen en waarvan de omzet niet meer dan 10 miljoen euro bedraagt.

- (16) Artikel 15 voorziet meer bijzonder in een vrijstelling voor een periode van vijf jaar, vanaf 2004, van de IRAP die verschuldigd is op het gedeelte van de belastinggrondslag dat de gemiddelde belastinggrondslag van de jaren 2001-2003 overschrijdt. Dit geldt voor alle bestaande ondernemingen, behalve de ondernemingen in de chemische en de petrochemische sector.

- (17) Alleen bedrijven die zowel hun statutaire zetel, hun hoofdbestuur als hun operationeel centrum in Sicilië hebben komen voor de steun in aanmerking.

- (18) Artikel 16 voorziet in de oprichting van een Europees-mediterraan centrum voor financiële diensten en verzekeringen, waar dochterondernemingen actief zijn van kredietinstellingen, vastgoedmakelaarsbedrijven, trustmaatschappijen, verzekeringsmaatschappijen en bedrijven in de financiële sector die op de internationale markten middelen vergaren voor uitsluitend gebruik buiten Italië en met niet-Italiaanse ingezetenen. In het Centrum zijn tevens bedrijven actief die bemiddeling en bijstand aan de internationale handel aanbieden. Het centrum staat onder toezicht van een comité dat door de voorzitter van de regio Sicilië wordt aangesteld en dat de vergunningen om in het centrum te opereren verleent en intrekt.

- (19) Deze bedrijven genieten de volgende voordelen:

a) verlaging van 50 % van het IRAP-tarief voor inkomsten die in het Centrum worden gegenereerd;

b) vrijstelling van belastingen over regionale concessies;

c) forfaitaire korting op de registratierechten, hypotheekbelasting en kadastrale heffingen;

⁽⁴⁾ PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1.

⁽⁵⁾ Arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 3 oktober 2006 in zaak C-475/03, Jurisprud. 2006, blz. I-09373, Banca popolare di Cremona Soc.coop.arl tegen Agenzia Entrate Ufficio Cremona, nog niet gepubliceerd.

d) vrijstelling van vennootschapsbelasting over in Sicilië gegenereerde inkomsten⁽⁶⁾ die verband houden met de in het centrum verrichte activiteiten.

steun, ook *ingeval door de Commissie een negatieve beschikking wordt gegeven*, uit hoofde van „de minimis”-verordening zou worden uitgevoerd.

(20) De belastingvoordelen die in de regeling zijn vastgelegd worden slechts verleend ten aanzien van transacties met derde landen die de verklaring van Barcelona van 27-28 november 1995 hebben ondertekend⁽⁷⁾.

(26) De in artikel 14 vastgelegde steunmaatregel wordt sinds 2005 toegepast. De Italiaanse autoriteiten hebben zich ertoe verbonden deze gedurende vijf belastingjaren toe te passen.

(21) De precieze plaats waar het Centrum op Sicilië wordt gevestigd en de criteria voor de verlening van toestemming om bedrijfsactiviteiten te verrichten in het Centrum zullen in de uitvoeringsbepalingen worden vastgelegd.

(27) De maatregel van artikel 15 wordt gedurende vijf belastingjaren, van 2004 tot 2009, toegepast.

(22) De goedkeuring van de maatregelen in kwestie is mogelijk doordat de regio Sicilië de fiscale autonomie overeenkomstig de artikelen 36 en 38 van het regionale statuut van Sicilië uitoefent. Het statuut heeft de rang van een grondwettelijke bepaling.

(28) De in artikel 16 beoogde maatregel geldt vanaf de inwerkingtreding van de maatregel tot het belastingjaar volgend op het jaar waarin de in de verklaring van Barcelona genoemde vrijhandelszone daadwerkelijk tot stand komt (2010).

c) Voor de maatregel uitgetrokken middelen

(23) De Italiaanse autoriteiten zijn van mening dat, wanneer de clausules in kwestie eenmaal zijn ingevoerd, de budgettaire gevolgen van de artikelen 14 en 15 tussen 2004 en 2009 circa 170 miljoen euro (120 miljoen euro respectievelijk 48 miljoen euro) zullen bedragen. De Italiaanse autoriteiten hebben geen raming verstrekt van de budgettaire gevolgen van artikel 16.

d) Looptijd van de regeling

(24) Regionale wet nr. 21/2003 is op 30 december 2003 van kracht geworden, maar de toepassing van de bepalingen van de artikelen 14, 15 en 16 is uitdrukkelijk afhankelijk van de goedkeuring door de Commissie.

(25) Bij brief van 26 januari 2005 deelden de Italiaanse autoriteiten de Commissie mede dat de in de artikelen 14 en 15 beoogde steun in afwachting van de toestemming door de Commissie uit hoofde van de „de minimis”-verordening was uitgevoerd. Vervolgens deelden de Italiaanse autoriteiten de Commissie bij brief van 10 mei 2006 mede dat de in de artikelen 14 en 15 beoogde

III. REDENEN VOOR DE INLEIDING VAN DE PROCEDURE

a) Artikel 14 en artikel 15: vrijstellingen van de IRAP

(29) In haar brief van 6 september 2005 stelde de Commissie dat de aangemelde regeling staatssteun is in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag omdat er gebruik wordt gemaakt van staatsmiddelen, omdat de steun op specifieke sectoren en/of bepaalde categorieën ondernemingen is gericht en derhalve selectief is en ondernemingen door verlichting van de belastingdruk een financieel voordeel verschafte en de concurrentie zou kunnen vervalsen en het handelsverkeer op communautair niveau zou kunnen beïnvloeden.

(30) Een van de redenen voor het inleiden van de procedure was dat de Commissie er twijfels over had of de steun uit hoofde van de artikelen 14, 15 en 16 van regionale wet nr. 21/2003 verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.

(31) In de eerste plaats betwijfelde de Commissie of de maatregel aan de bepalingen in de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen (hierna: „de richtsnoeren”)⁽⁸⁾ voldoet. Volgens de aanmelding zou met de maatregel in feite exploitatiesteun worden verleend aan Siciliaanse bedrijven die voldoen aan de in de punten 14 en 17 genoemde criteria en aan bedrijven die hun activiteiten hebben in het Europees-mediterraan centrum voor financiële diensten en verzekeringen.

⁽⁶⁾ Concreet gezegd zou Sicilië, overeenkomstig artikel 8, lid 2, van wet nr. 212/2000 van 27 juli 2000 („Disposizioni in materia di statuto dei diritti del contribuente”, GU nr. 177 van 31 juli 2000), de vennootschapsbelasting op zich nemen die verschuldigd is door begunstigden die hun woonplaats buiten Sicilië hebben. De ontvangsten uit de vennootschapsbelasting die door Siciliaanse ondernemingen wordt betaald vloeien naar de regio Sicilië terug.

⁽⁷⁾ De „derde landen” in kwestie zijn Algerije, Cyprus, Egypte, Israël, Jordanië, Libanon, Malta, Marokko, Syrië, Tunesië, Turkije en de Palestijnse Autoriteit.

⁽⁸⁾ PB C 74 van 10.3.1998, blz. 9.

- (32) Volgens punt 4.15 van de richtsnoeren kan exploitatiesteun worden verleend mits deze door de bijdrage aan de regionale ontwikkeling en de aard ervan gerechtvaardigd is en de hoogte ervan in verhouding staat tot de te verhelpen handicaps. Wat dit betreft betwijfelt de Commissie of de Italiaanse autoriteiten het verlenen van exploitatiesteun konden rechtvaardigen door het bestaan van eventuele handicaps aan te tonen en de omvang van die handicaps te kwantificeren en aan te tonen dat de steun gerechtvaardigd is wat betreft de bijdrage ervan aan de regionale ontwikkeling.
- (33) De Commissie betwijfelde of de exploitatiesteun uit hoofde van de artikelen 14 en 15 van regionale wet nr. 21/2003 met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is en bijdraagt aan de oprichting van nieuwe bedrijven en het verkleinen van de kloof tussen de bedrijven die in Sicilië actief zijn en bedrijven in andere regio's van Italië. Wat dit betreft merkte zij op dat het verband tussen de verlaging van het IRAP-tarief voor de begunstigden (bijvoorbeeld van artikel 15) en de oprichting van nieuwe bedrijven in Sicilië niet duidelijk is en de Italiaanse autoriteiten hebben op dit punt geen uitleg verschaft. Het feit dat de verlaging van de IRAP in theorie de oprichting van nieuwe bedrijven kan bevorderen volstaat niet om de steun als met de gemeenschappelijke markt verenigbaar te beschouwen.
- (34) In de aanmelding betoogden de Italiaanse autoriteiten dat het maximum van 10 miljoen euro laag genoeg is om ervoor te zorgen dat artikel 14 alleen op kmo's wordt toegepast. De Commissie betoogde echter dat artikel 14 slechts schijnbaar tot kmo's is beperkt aangezien geen rekening wordt gehouden met het aantal werknemers en met name met het feit dat het gesteunde bedrijf een „verbonden” onderneming of „partneronderneming” is in de zin van de kmo-kaderregeling⁽⁹⁾. Daarenboven merkt de Commissie op dat, zelfs indien de Italiaanse autoriteiten zouden kunnen aantonen dat alleen kmo's in de zin van de kaderregeling van de maatregel profiteren, de maatregel in kwestie in ieder geval exploitatiesteun is.
- (35) Voorts stelden de Italiaanse autoriteiten dat het feit dat er in Sicilië voornamelijk micro-ondernemingen zijn, hogere financieringskosten en een grotere arbeidsintensiteit tot gevolg heeft; de arbeidskosten en de schuldendienst maken een groot deel uit van de IRAP-belastinggrondslag, zodat de Siciliaanse ondernemingen worden benadeeld. De Commissie merkte op dat, ook al ligt het probleem van de Siciliaanse economie in het grote aantal micro-ondernemingen en de gevolgen daarvan, een algemene verlaging van het IRAP-tarief voor ondernemingen van eender welke omvang geen oplossing zou zijn omdat deze niet op micro-ondernemingen is gericht. Bovendien lijkt de steun er niet op toegesneden om de problemen in verband met het insulaire karakter van Sicilië aan te pakken, omdat deze niet gerelateerd is aan de extra kosten die verband houden met het insulaire karakter, zoals vervoerskosten. Het lijkt de Commissie bijvoorbeeld niet vanzelfsprekend dat bedrijven in de toeristische sector, het hotelwezen en bedrijven in de culturele sector bijzondere nadelen ondervinden van het feit dat zij in Sicilië zijn gevestigd (artikel 14).
- (36) Daarnaast meent de Commissie dat de door de Italiaanse autoriteiten overgelegde documentatie niet voldoende informatie bevat om te waarborgen dat de steun in de loop van de tijd zal verminderen. In het gegeven voorbeeld lijkt het alsof de Italiaanse autoriteiten het deel van de vrijstelling van de IRAP willen verminderen, maar dit garandeert op zich niet dat het steunbedrag degressief zal zijn.
- (37) Voorts meent de Commissie, aangezien artikel 15 steun aan bedrijven van eender welke omvang verleent, niet dat het gebruik van gegevens die alleen betrekking hebben op ondernemingen met een omzet van minder dan 10 miljoen euro en minder dan tien werknemers, die in de industriële sector, in de ITC-sector en in de toeristische sector en het hotelwezen actief zijn, de evenredigheid van de maatregel in kwestie kan aantonen.
- (38) De Commissie hield staande dat de maatregel in zoverre materieel selectief lijkt omdat de in de artikelen 14 en 15 vervatte belastingvoordelen verscheidene categorieën bedrijven van de groep van mogelijke begunstigden uitsluiten (zie punt 56), en met name de toeristische sector, het hotelwezen, de culturele sector, agro-industriële bedrijven en ITC-bedrijven begunstigt. Ten tweede lijkt de maatregel bestaande en nieuwe industriële bedrijven met een omzet van minder dan 10 miljoen euro, behalve bedrijven die in de chemische en de petrochemische sector actief zijn, te begunstigen.
- (39) In hun verklaringen stelden de Italiaanse autoriteiten dat bedrijven in de chemische en de petrochemische sector niet voor steun uit hoofde van artikel 15 in aanmerking konden komen omdat zij niet de hoge vervoerskosten moeten dragen die voortvloeien uit het insulaire karakter van Sicilië en omdat het aantal bedrijven in die sectoren zeer gering is. De Commissie heeft echter niet de indruk dat bedrijven in alle sectoren die voor de steun in aanmerking komen met hoge vervoerskosten te maken hebben; bovendien heeft het aantal begunstigden er geen invloed op of een bepaalde maatregel als steun wordt aangemerkt.
- (40) De Commissie was voorts van mening dat de maatregel discriminatie tussen „Siciliaanse” en „niet-Siciliaanse” bedrijven tot gevolg heeft, aangezien bedrijven die hun statutaire zetel in een andere lidstaat hebben hierdoor van de steun worden uitgesloten. De Commissie meent dat er geen objectieve reden is die deze keuze van de Italiaanse autoriteiten kan rechtvaardigen en dat deze bepaling van de steunregeling derhalve een inbreuk op artikel 43 van het Europees Gemeenschap-Verdrag vormt.

⁽⁹⁾ Verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie (PB L 10 van 13.1.2001, blz. 33). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1976/2006 (PB L 368 van 23.12.2006, blz. 85). Zie met name de bijlage bij de aanbeveling van de Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (PB L 124 van 20.5.2003, blz. 36).

Ook om deze reden was de Commissie van oordeel dat de maatregel niet met de gemeenschappelijke markt verenigbaar kan zijn⁽¹⁰⁾. De Commissie merkte voorts op dat de maatregel Siciliaanse bedrijven een selectief voordeel verschaft omdat alleen belastingplichtige bedrijven die zowel hun statutaire zetel als hun hoofdbestuur en hun operationeel centrum in Sicilië hebben voor de steun in aanmerking komen. Dit lijkt niet het geval te zijn bij alle bedrijven die in Sicilië een productieactiviteit of een commerciële activiteit hebben en die over die activiteit IRAP moeten betalen. De Italiaanse autoriteiten hebben in hun verklaringen over dat aspect geen enkel argument verschaft.

b) Artikel 16

- (41) Voor alles verklaarde de Commissie dat de Italiaanse autoriteiten in hun verklaringen niet hebben verduidelijkt om welke redenen zij van mening zijn dat de steun voor de oprichting van het Europees-mediterraan centrum voor financiële diensten en verzekeringen in aanmerking kan komen voor de afwijking van artikel 87, lid 3, onder a), van het Europees Gemeenschap-Verdrag.
- (42) De Italiaanse autoriteiten stellen in hun schrijven dat de maatregel in kwestie exploitatiesteun is. De Commissie was van oordeel dat concurrentievervalsing die door steun in de financiële sector wordt veroorzaakt zeer omvangrijk kan zijn en dat de financiële activiteiten niet op significante wijze bijdragen aan het wegnemen van de handicaps waarmee de regio's te kampen hebben die voor de afwijking van artikel 87, lid 3, onder a), van het Europees Gemeenschap-Verdrag in aanmerking komen, zoals is bevestigd in de mededeling van de Commissie over de toepassing van de regels betreffende steunmaatregelen van de staten op maatregelen op het gebied van de directe belastingen op ondernemingen⁽¹¹⁾ en in verscheidene beschikkingen die sedertdien zijn gegeven. De Commissie wees erop dat in genoemde mededeling duidelijk wordt bepaald: Om door de Commissie verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te kunnen worden geacht, moeten steunmaatregelen ter bevordering van de economische ontwikkeling van bepaalde regio's „in verhouding staan tot de beoogde doelstelling en doelgericht zijn”. Op basis van dit criterium is het weinig waarschijnlijk dat „offshore”-activiteiten en activiteiten die geen of weinig effect op de plaatselijke economie hebben als verenigbare staatssteun worden toegestaan. De Commissie heeft derhalve haar twijfels geuit over de evenredigheid tussen het niveau van de steun en de te verhelpen handicap.
- (43) Ook betwijfelde de Commissie of de in artikel 16 beoogde maatregel als een project van gemeenschappelijk Europees belang in de zin van artikel 87, lid 3, onder b), van het Europees Gemeenschap-Verdrag kan worden beschouwd.
- (44) In feite bestond de rechtvaardiging van de Italiaanse autoriteiten ter ondersteuning van deze steun hoofdzakelijk hierin dat de maatregel als een project van gemeenschappelijk Europees belang in de zin van artikel 87, lid 3, onder b), van het Europees Gemeenschap-Verdrag wordt

beschouwd omdat artikel 16 een soortgelijke bepaling is als een bepaling in wet nr. 19/1991 („Norme per lo sviluppo delle attività economiche e della cooperazione internazionale della regione Friuli-Venezia Giulia, della provincia di Belluno e delle aree limitrofe”), waarbij het Centro di servizi finanziari e assicurativi di Trieste werd opgericht, dat in 2003 door de Commissie als niet verenigbaar werd beschouwd nadat het in 1995 op basis van de afwijking van artikel 87, lid 3, onder b), van het Europees Gemeenschap-Verdrag was goedgekeurd⁽¹²⁾. Wat dit betreft merkte de Commissie op dat in haar eerste beschikking de steun voor de oprichting van het Centro di servizi finanziari e assicurativi di Trieste als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt was beschouwd op grond van de afwijking van artikel 92, lid 3, onder c), (thans artikel 87, lid 3, onder c)), en niet op grond van de afwijking van artikel 87, lid 3, onder b), van het Europees Gemeenschap-Verdrag⁽¹³⁾.

- (45) De Italiaanse autoriteiten hielden staande dat de redenen waarom het eerdere besluit inzake verenigbaarheid door de Commissie was ingetrokken zijn gebaseerd op het feit dat Sicilië een regio is die in aanmerking komt voor staatssteun uit hoofde van artikel 87, lid 3, onder a), van het Europees Gemeenschap-Verdrag en dat, in het onderhavige geval, de Europese kapitaalmarkt niet is geïntegreerd met de Afrikaanse kapitaalmarkt en bevordering van deze integratie in overeenstemming met de Verklaring van Barcelona een relevante Europese doelstelling blijft.
- (46) De Commissie merkte op dat iedere analyse per geval moet worden verricht, waarbij rekening moet worden gehouden met de verschillende kenmerken van schijnbaar gelijksoortige regelingen die niettemin zeer significant kunnen zijn, evenals de economische context. In dit verband wees zij er bijvoorbeeld op dat voor de totale steun (over de vijfjarige looptijd van de regeling) voor de oprichting van het financieel centrum te Triëst een plafond gold en dat het totaalbedrag aan leningen en investeringen door de bedrijven in het centrum beperkt was.
- (47) Daarnaast is de Commissie van oordeel dat de redenering die in 2003 in het geval van Triëst werd gevolgd, in dit geval ook geldt, en wel om de volgende redenen:
- a) Een van de belangrijkste argumenten waarom het besluit inzake Triëst werd ingetrokken was dat dit soort maatregel exploitatiesteun is waarvoor de Commissie slechts bij uitzondering toestemming geeft in sectoren die een bijzondere behandeling nodig hebben. Dit is bij de financiële sector niet het geval en de Commissie is van oordeel dat bij de huidige stand van zaken steun aan deelnemers aan financiële markten tot ernstige verstoringen in de sector kan leiden;

⁽¹²⁾ Preciezer gezegd werd het Centrum ingesteld bij artikel 3 van wet nr. 19 van 19 januari 1991. De relevante beschikkingen van de Commissie zijn Beschikking 95/452/EG van 12.4.1995 (PB L 264 van 7.11.1995, blz. 30) en Beschikking 2003/230/EG: Beschikking van de Commissie van 11 december 2002 betreffende de bestaande steunregeling die Italië gemachtigd was ten uitvoer te leggen ten faveure van het Centro di servizi finanziari e assicurativi di Trieste (PB L 91 van 8.4.2003, blz. 47).

⁽¹³⁾ Zie voetnoot 12.

⁽¹⁰⁾ Zie zaak C-156/98 Duitsland tegen Commissie, Jurispr. 2000 blz. I-6857, punten 76 tot en met 87.

⁽¹¹⁾ PB C 384 van 10.12.1998, blz. 3. Zie punt 33.

- b) Een ander argument voor het intrekken van het besluit inzake Triëst was dat de Commissie in haar beoordeling die zij in het licht van de staatssteunregels heeft gemaakt onder andere rekening kan houden met de negatieve gevolgen voor de concurrentie die bij de werkzaamheden ter voorbereiding van de Gedragscode inzake de belastingregeling voor de ondernemingen⁽¹⁴⁾ duidelijk waren geworden. Uit deze werkzaamheden bleek dat fiscale voordelen voor mobiele activiteiten op internationaal niveau, zoals financiën, verzekeringen en het verlenen van diensten binnen een groep, voor andere lidstaten nadelige gevolgen kunnen hebben, met name omdat zij mogelijkheden voor belastingontduiking scheppen. De regeling inzake Triëst, die op basis van de in de code vervatte criteria als schadelijk is beschouwd, had potentieel deze gevolgen. De Commissie wijst erop dat de Italiaanse autoriteiten, in de opmerkingen die zij destijds over passende maatregelen met betrekking tot de regeling van Triëst hadden toegezonden, de bijeenkomst op 19 maart 2002 van de Groep gedragscode noemden, tijdens welke Italië had opgemerkt dat het centrum binnen een periode die met het programma van de werkzaamheden inzake de gedragscode verenigbaar was, zou worden gesloten.
- (48) Nadat de Commissie er tot slot nadrukkelijk op heeft gewezen dat twee van de landen die de verklaring van Barcelona hebben ondertekend, Cyprus en Malta, al lidstaat van de Europese Unie waren op het tijdstip waarop de onderhavige maatregel werd aangemeld, stelt zij dat de situatie in de landen die baat zullen hebben bij de investeringen die door de in het centrum gevestigde bedrijven worden gedaan in veel opzichten verschilt van de situatie in de Oost-Europese landen in 1995. Met name hebben de specifieke overgangsproblemen zich voor een groot aantal van de landen die de Verklaring van Barcelona hebben ondertekend nooit voorgedaan noch hebben zij er in het verleden mee te maken gehad (Turkije en Israël, bijvoorbeeld, zijn duidelijk vrijmarkteconomieën) en de overgangperiode is al afgelopen (bijvoorbeeld in Algerije).
- (49) De Commissie betwijfelt dan ook of artikel 16 voor de afwijking van artikel 87, lid 3, onder b), van het Europese Gemeenschap-Verdrag in aanmerking kan komen.
- (50) De Commissie was voorts van mening dat dit vraagstuk een grondiger onderzoek behoefde. Voor dit onderzoek dienden opmerkingen van belanghebbenden te worden verzameld. Alleen na onderzoek van de opmerkingen van derden kon de Commissie beslissen of de door de Italiaanse autoriteiten voorgenomen maatregel de voorwaarden voor het handelsverkeer zodanig verandert dat het gemeenschappelijk belang zou worden geschaad.

⁽¹⁴⁾ De ministers van Financiën van de Europese Unie hebben op een bijeenkomst van de Raad op 9 maart 1998 de Groep gedragscode (belastingregeling voor ondernemingen) in het leven geroepen, onder het voorzitterschap van de Britse „Paymaster General” Dawn Primarolo, om de belastingmaatregelen te evalueren die binnen de werkingsfeer van de gedragscode kunnen vallen. In een verslag van november 1999 wees de groep 66 schadelijke belastingmaatregelen aan, een waarvan de maatregel was waarbij het financieel centrum te Triëst wordt ingesteld.

IV. OPMERKINGEN VAN ITALIË

- (51) De Commissie heeft van de Italiaanse autoriteiten noch van belanghebbenden opmerkingen ontvangen die de twijfels wegnemen welke bij het besluit om de formele onderzoeksprocedure in te leiden zijn geuit.

V. BEOORDELING VAN DE MAATREGEL

V.1. Rechtmatigheid

- (52) Door de steunregeling met een standstill-clausule aan te melden of, in het geval van de artikelen 14 en 15, deze in afwachting van goedkeuring door de Commissie op grond van de „de minimis”-verordening uit te voeren, hebben de Italiaanse autoriteiten voldaan aan de procedurele vereisten van artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag.

V.2. De vraag of de regeling steunt vormt

- (53) De Commissie meent dat de maatregel staatssteun vormt in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag, en wel om de volgende redenen:

Bekostiging met staatsmiddelen:

- (54) De voordelen worden bekostigd met staatsmiddelen aangezien de Siciliaanse regering afstand doet van belastinginkomsten die overeenkomen met het bedrag van de belastingverlaging voor de begunstigde.

Economisch voordeel:

- (55) Door de maatregel wordt aan de begunstigde een economisch voordeel in de vorm van een verlaging van de daadwerkelijke belastingdruk en derhalve een financieel voordeel verleend dat in de verlaging van de te betalen belasting bestaat en onmiddellijk aan de ondernemingen ten goede komt in de belastingjaren waarin de verlaging wordt toegepast.

Selectiviteit aangezien de maatregel „bepaalde ondernemingen of bepaalde producties” begunstigt

— Artikelen 14 en 15

- (56) De Commissie merkt op dat de artikelen 14 en 15 tezamen moeten worden onderzocht aangezien zij aan verschillende categorieën vergelijkbare voordelen verschaffen. De beide artikelen gecombineerd sluiten van de groep van mogelijke begunstigden verscheidene categorieën bedrijven uit:

- a) nieuwe bedrijven met een omzet van meer dan 10 miljoen euro die in andere sectoren actief zijn dan de in artikel 14, lid 1, genoemde sectoren (dat wil zeggen de toeristische sector en het hotelwezen, de culturele sector, agro-industriële bedrijven, ITC-bedrijven en bedrijven in de ambachtelijke sector);

- b) nieuwe bedrijven met een omzet van minder dan 10 miljoen euro die in andere sectoren actief zijn dan de in artikel 14, lid 2, genoemde sectoren (dat wil zeggen de industriële sector); het betreft voornamelijk bedrijven van de landbouwsector en de dienstensector;
- c) De bestaande bedrijven met activiteiten in de chemische en de petrochemische sector (artikel 15).
- (57) Derhalve begunstigt de maatregel in de eerste plaats een aantal productiesectoren, met name de toeristische sector, het hotelwezen, de culturele sector, agro-industriële bedrijven en ITC-bedrijven, in welke sectoren alle bedrijven gedurende vijf jaar vrijstelling van de IRAP kunnen genieten. Ten tweede lijkt de maatregel bestaande en nieuwe industriële bedrijven met een omzet van minder dan 10 miljoen euro te begunstigen, behalve bedrijven die in de chemische en de petrochemische sector actief zijn.
- (58) Zelfs indien de Italiaanse autoriteiten zouden aantonen dat er in de industriële sector geen nieuwe bedrijven zijn met een omzet van meer dan 10 miljoen euro, met uitzondering van de chemische en de petrochemische sector, dan zou de maatregel in kwestie volgens de vaste rechtspraak⁽¹⁵⁾ een selectieve maatregel zijn die hogervermelde productiesector begunstigt aangezien de vrijstelling van de IRAP gedurende vijf jaar niet beschikbaar is voor bedrijven die actief zijn in andere sectoren dan de industrie.
- (59) Tot slot lijkt de maatregel Siciliaanse bedrijven in zoverre een selectief voordeel te verschaffen dat alleen belastingplichtige bedrijven die zowel hun statutaire zetel als hun hoofdbestuur en hun operationeel centrum in Sicilië hebben voor de steun in aanmerking komen. Dit lijkt niet het geval te zijn bij alle bedrijven die in Sicilië een productieactiviteit of een commerciële activiteit hebben en die over die activiteit IRAP moeten betalen.
- *Artikel 16 Europees-mediterraan centrum voor financiële diensten en verzekeringen*
- (60) De Commissie wijst erop dat artikel 16 selectieve voordelen verschaft omdat alleen bepaalde ondernemingen voor de steun in aanmerking komen. De voordelen worden immers alleen verstrekt aan bedrijven van de verzekeringssector en de financiële sector die hun activiteiten in het Centrum mogen verrichten. De maatregel sluit derhalve ondernemingen uit die op de internationale markten middelen vergaren om deze te investeren in de landen die worden genoemd in voetnoot 7, en waarvan de activiteiten met deze landen niet in het kader van het Centrum worden verricht.
- (61) De maatregel is bovendien selectief omdat hij bedrijven van de verzekeringssector en de financiële sector uitsluit die investeren in Italië en in andere landen die niet op de uitputtende lijst in voetnoot 7 voorkomen.
- (62) Gelet op het voorgaande komt de Commissie tot de slotsom dat de voorgenoemde maatregel selectief is.
- Vervalsing van de mededinging en van het handelsverkeer tussen de lidstaten**
- (63) Volgens de vaste rechtspraak⁽¹⁶⁾ heeft een maatregel al een concurrentievervalsende werking wanneer de begunstigde met andere bedrijven concurreert op markten die voor concurrentie openstaan.
- (64) De Commissie merkt op dat de in de artikelen 14 en 15 vastgelegde maatregelen de concurrentie lijken te vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig lijken te beïnvloeden, omdat zij de begunstigden van een last bevrijden die zij anders zouden moeten dragen.
- (65) In het onderhavige geval zijn de begunstigden bedrijven van eender welke omvang die hoofdzakelijk in de industriële sector actief zijn, met uitzondering van bedrijven in de chemische en de petrochemische sector. Aangezien deze bedrijven met andere bedrijven concurreren in markten die openstaan voor concurrentie, vervalsen de vrijstellingen van de IRAP potentieel de concurrentie en hebben zij potentieel nadelige gevolgen voor het intracommunautaire handelsverkeer, zoals door de vaste rechtspraak wordt bevestigd.
- (66) De Commissie is daarnaast van mening dat de in artikel 16 vastgelegde maatregel de concurrentie vervalst en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt. Gelet immers op de aard van hun activiteiten concurreren ondernemingen uit de financiële en de verzekeringssector, bedrijven in de vastgoedmakelaardij en trustmaatschappijen met andere ondernemingen op Europees niveau.
- (67) Gelet op het bovenstaande komt de Commissie tot de slotsom dat de voorgenoemde steunregeling staatssteun is.

⁽¹⁵⁾ Zie bijvoorbeeld zaak C-143/99 *Adria-Wien Pipeline GmbH en Wiertersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH tegen Finanzlandesdirektion für Kärnten*, Jurispr. 2001, blz. I-08365; Restitutie uitsluitend aan ondernemingen die stoffelijke goederen produceren.

⁽¹⁶⁾ Zaak T-214/95, *Het Vlaamse Gewest/Commissie*, Jurispr. 1998, blz. II-717.

V.3. Verenigbaarheid

- (68) Aangezien de maatregel staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Europees Gemeenschap-Verdrag is, moet de verenigbaarheid ervan worden beoordeeld in het licht van de afwijkingen van artikel 87, leden 2 en 3 van het EG-Verdrag. De afwijkingen van artikel 87, lid 2, van het EG-Verdrag die betrekking hebben op steunmaatregelen van sociale aard aan individuele verbruikers, steunmaatregelen tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen en steun ten behoeve van bepaalde streken van de Bondsrepubliek Duitsland, zijn in dit geval niet van toepassing. De regeling kan niet worden beschouwd als een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang en zij is ook niet bestemd om een ernstige verstoring in de economie van Italië op te heffen overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder b), van het EG-Verdrag. De regeling komt evenmin in aanmerking voor de afwijking uit hoofde van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag, waarin wordt bepaald dat steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken toelaatbaar zijn, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad. Tot slot heeft de steun evenmin tot doel de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed te bevorderen, als bedoeld in artikel 87, lid 3, onder d), van het Europees Gemeenschap-Verdrag.
- (69) Overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag is steun die bedoeld is om de ontwikkeling van streken waar de levensstandaard abnormaal laag is of waar zeer veel werkloosheid heerst, te bevorderen, toegestaan. Sicilië is een regio die voor die afwijking in aanmerking komt.
- (70) In haar besluit tot inleiding van de formele onderzoek-procedure zette de Commissie de redenen uiteen — die in de punten 29 tot en met 50 zijn samengevat — waarom zij betwijfelde dat de maatregel voor de afwijking in artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag in aanmerking kon komen. Verder sluit de Commissie uit dat de in artikel 16 van regionale wet nr. 21/2003 vervatte maatregel in aanmerking kan komen voor de afwijking van artikel 87, lid 3, onder b), van het Europees Gemeenschap-Verdrag uit hoofde waarvan steun kan worden toegestaan die is bestemd om de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Euro-

pees belang te bevorderen of om een ernstige verstoring in de Italiaanse economie op te heffen.

- (71) Aangezien de Italiaanse autoriteiten noch belanghebbenden opmerkingen hebben gemaakt, kan de Commissie alleen maar vaststellen dat deze twijfels zijn bevestigd.

VI. CONCLUSIE

- (72) De Commissie komt tot de slotsom dat de door Italië aangemelde maatregel, die in de punten 10 tot en met 28 is beschreven, niet met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is en dat geen van de in het EG-Verdrag vastgelegde afwijkingen erop van toepassing is. De maatregel moet derhalve worden verboden. Volgens de Italiaanse autoriteiten is de steun niet verleend en behoeft deze derhalve niet te worden teruggevorderd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steunregeling die Italië voornemens is overeenkomstig de artikelen 14, 15 en 16 van wet nr. 21/2003 van de regio Sicilië uit te voeren, is staatssteun.

De in lid 1 genoemde steun is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en mag derhalve niet worden verleend.

Artikel 2

Italië deelt de Commissie binnen twee maanden vanaf de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen het heeft genomen om hieraan te voldoen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot Italië.

Gedaan te Brussel, 7 februari 2007.

Voor de Commissie

Neelie KROES

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 februari 2007

betreffende steunmaatregel C 16/2006 (ex NN 34/2006) van de regio Sardinië ten behoeve van Nuova Mineraria Silius SpA

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2007) 473)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2007/499/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken ⁽¹⁾, en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

PROCEDURE

- (1) De steun die Italië voornemens is aan Nuova Mineraria Silius te verlenen werd bij brief van 30 november 2005 bij de Commissie aangemeld. Op 21 december verzocht de Commissie om nadere inlichtingen, die Italië haar heeft doen toekomen bij een schrijven dat op 7 februari 2006 werd geregistreerd.
- (2) Bij brief van 26 april 2006 deelde de Commissie Italië mede dat zij besloten had de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag ten aanzien van de steun in kwestie in te leiden.
- (3) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽²⁾ bekendgemaakt. De Commissie verzocht de belanghebbenden hun opmerkingen met betrekking tot de maatregel kenbaar te maken.
- (4) Op 12 mei 2006 vond een bijeenkomst met de Italiaanse autoriteiten plaats, die vervolgens bij brieven van 14 juli

en 30 augustus 2006 op de inleiding van de procedure reageerden. Bij brief van 18 september verzocht de Commissie om aanvullende inlichtingen, waarop Italië op 3 november en 31 december 2006 antwoordde.

- (5) De Commissie heeft van de belanghebbenden opmerkingen ter zake ontvangen en deze voor een reactie aan Italië doorgezonden. De Italiaanse autoriteiten antwoordden bij brief van 3 november 2006.

BESCHRIJVING VAN DE BEGUNSTIGDE ONDERNEMING EN VAN DE STEUNMAATREGELEN

- (6) De begunstigde van de steun zou Nuova Mineraria Silius S.p.A. (hierna: „NMS”) zijn, een onderneming die volledig in handen is van de autonome regio Sardinië. NMS exploiteert een ertslaag fluoriet ⁽³⁾ in de gemeente Silius, op Sardinië. In 2004 (recentste beschikbare gegevens) had de onderneming een omzet van 4,96 miljoen euro en een personeelsbestand van 163 medewerkers.
- (7) NMS is in 1992 door de regio Sardinië en Minmet Financing Company opgericht. Later heeft de regio Sardinië haar deelneming (97,5 % in 1996 en thans 100 %) aan het overheidsorgaan „Ente Minerario Sardo” („EMSA”) overgedragen. In 1998 werd EMSA in liquidatie gebracht. De bewindvoerder kreeg de opdracht de activiteiten waar mogelijk te privatiseren en deze anders af te stoten. Toen echter de pogingen tot privatisering van NMS mislukten en EMSA haar activiteiten staakte (in juni 2002), werd de onderneming niet geliquideerd.
- (8) Nadat de privatisering was mislukt, deed Italië bij de Commissie aanmelding van een voorstel voor nieuwe kapitaalinjecties in de onderneming ten belope van circa 24 miljoen euro. Volgens Italië zou het nieuwe kapitaal investeringen mogelijk maken die zijn bestemd om nieuwe, dieper gelegen ertslagen te kunnen exploiteren, wat naar wordt verwacht een hoger fluorietgehalte van de gewonnen erts en een hogere totale productie van de mijn tot gevolg zou hebben.

⁽¹⁾ PB C 210 van 1.9.2006, blz. 39.⁽²⁾ Zie voetnoot 1.⁽³⁾ Fluoriet wordt gebruikt bij de synthese van organische moleculen voor de vervaardiging van kunststoffen zoals teflon, harsen, aerosolen en smeermiddelen.

(9) Italië betoogde dat het, aangezien de voorgenoemde maatregel geen staatssteun is, deze alleen met het oog op de rechtszekerheid had aangemeld en wel om de volgende redenen:

a) De maatregel zou de handel tussen de lidstaten niet nadelig beïnvloeden, aangezien het communautaire aanbod van fluoriet nauwelijks 30 % van de vraag dekt. Daardoor zou de voorgenoemde steun waarschijnlijk alleen tot vermindering van de invoer uit derde landen en beperking van prijsstijgingen leiden;

b) de regio Sardinië zou als een particuliere investeerder in een markteconomie optreden, aangezien i) de uitvoer van fluoriet uit China, die ongeveer 50 % van de wereldproductie uitmaakt, daalt als gevolg van de stijging van het binnenlands verbruik, wat de fluorietprijzen waarschijnlijk positief zal beïnvloeden; ii) NMS voor de komende 8 jaar een nieuw bedrijfsplan heeft opgesteld dat er, zelfs onder de huidige marktvoorwaarden, in voorziet dat de investeringen volledig worden terugverdiend en dat al vanaf het vierde jaar winst wordt geboekt; iii) door de activiteiten voort te zetten de aandeelhouder het verlies van de eerdere investeringen in de onderneming en vermoedelijk ook het ontstaan van mogelijke juridische conflicten met klanten voorkomt.

Indien de Commissie echter tot de conclusie zou komen dat de voorgenoemde maatregel staatssteunelementen bevat, dan zouden deze naar de mening van Italië beperkt zijn tot het bedrag van de extra winst die dankzij de voorgenoemde investeringen zou zijn gemaakt. Volgens de berekeningen van Italië zou deze extra winst ten hoogste 26 % van de investeringen bedragen, wat onder de drempel voor verenigbare regionale steun in het gebied in kwestie ligt ⁽⁴⁾.

(10) NMS heeft blijkens de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte gegevens in de afgelopen jaren naast de aangemelde maatregel van haar enige aandeelhouder, de regio Sardinië, regelmatig kapitaalinjecties met staatsmiddelen ontvangen ⁽⁵⁾, waarmee werd beoogd de voortdurende verliezen bij de activiteiten voor de liquidatie te dekken. Sinds 1997 bedroegen deze kapitaalinjecties in totaal 90,7 miljoen euro, waarvan de verdeling als volgt is:

(in euro)

Jaar	Ingebracht bedrag
1997	7 230 397
1998	9 296 224

⁽⁴⁾ N.B. De gemeente Silius bevindt zich in de provincie Cagliari, op Sardinië, een NUTS 3-regio die overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder a), van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor de gehele periode 2000-2006 in aanmerking komt voor steun met een intensiteit van 35 % NSE. Voor kmo's is een maximumintensiteit van 15 % BSE vastgelegd.

⁽⁵⁾ Met inbegrip van de middelen die tot 2003 via de Sardische openbare holding EMSA werden ingebracht.

(in euro)

Jaar	Ingebracht bedrag
1999	5 706 849
2000	12 496 708
2001	11 671 925
2002	11 834 000
2003	14 379 827
2004	6 890 000
2005	11 200 000
Totaal	90 705 931

Deze kapitaalinjecties werden in de balans van de onderneming opgenomen onder de post „Regio Sardinië/dekking toekomstige verliezen” en „EMSA/dekking toekomstige verliezen”.

(11) Daarnaast heeft NMS volgens de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte gegevens de volgende subsidies ontvangen:

a) bij ministerieel decreet van 9 mei 2002 werd aan de onderneming overeenkomstig wet nr. 488/92 van 19 december 1992 7,66 miljoen euro toegekend ⁽⁶⁾ voor subsidiabele investeringen ten belope van in totaal 14,31 miljoen euro;

b) bij ministerieel decreet van 28 december 2000 ⁽⁷⁾ werd aan de onderneming overeenkomstig wet nr. 752 van 6 oktober 1982 1,869 miljoen euro verstrekt, om de exploratie naar dieper gelegen erts-lagen in de mijn te financieren. Volgens de Italiaanse autoriteiten zijn deze bedragen echter nog niet uitgekend.

INLEIDING VAN DE PROCEDURE

(12) In haar besluit de formele onderzoeksprocedure in te leiden uitte de Commissie twijfels over de verenigbaarheid van de hogervermelde maatregelen met de gemeenschappelijke markt en met name over de vraag of zij in overeenstemming zijn met de communautaire richtsnoeren inzake reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden ⁽⁸⁾ (hierna: „de richtsnoeren”).

⁽⁶⁾ Wet nr. 488/92 heeft betrekking op een regionale steunregeling, die door de Commissie bij besluit van 12 juli 2000 (zaak N 715/99) is goedgekeurd. De regeling liep op 31 december 2006 af.

⁽⁷⁾ Verlengd bij ministerieel decreet van 20 december 2002, waarin is bepaald dat de regeling in december 2004 afliep. In de boekhouding van de onderneming voor het boekjaar 2004 is onder deze post een bedrag van 1,41 miljoen euro opgenomen en is de aanvraag van nog een verlenging van de subsidie na 2004 voorzien.

⁽⁸⁾ PB C 244 van 1.10.2004, blz. 2. Deze richtsnoeren komen in de plaats van de vorige versie van 1999 (PB C 288 van 9.10.1999, blz. 2).

OPMERKINGEN VAN BELANGHEBBENDEN

- (13) Op het verzoek van de Commissie opmerkingen te maken over de maatregel in kwestie hebben drie concurrenten gereageerd.
- (14) De eerste concurrent verklaarde dat NMS al 20 jaar in een crisis verkeert en slechts dankzij de voortdurende subsidies met staatsmiddelen kan overleven. Ook al zijn de marktprijzen in de afgelopen 5 jaar aanmerkelijk gestegen, wat andere ondernemingen ertoe heeft aangezet hun mijnen uit te breiden of nieuwe mijnen te openen, heeft NMS nog steeds geen winst gemaakt. Daarnaast was het niet mogelijk de onderneming te privatiseren omdat zij, ondanks de reeds ontvangen staatssteun, als niet rendabel werd beschouwd. Volgens deze concurrent zijn de steunbedragen spectaculair, schandalig en gaan zij alle proporties te buiten, zoals blijkt uit het feit dat zij in 2004 meer dan het dubbele van de omzet van de onderneming bedroegen.
- (15) De tweede concurrent uitte zijn verbijstering over de situatie. NMS en de andere Europese fluorietproducenten hebben ernstig van de ongunstige conjunctuur van de jaren 90 te lijden gehad, waarvan de oorzaak lag in dumping door China, waaraan pas na 2000 een einde kwam. Weliswaar was bekend dat NMS staatsmiddelen ontving, maar deze concurrent houdt staande dat hij niet geïnformeerd was over de omvang van de steun, die naar zijn mening ieder redelijk bedrag ver te boven gaat. Deze concurrent raamt, op basis van zijn eigen ruime berekeningen, dat de middelen die NMS de afgelopen 5-6 jaar van de regio Sardinië heeft ontvangen ongeveer tienmaal zoveel bedragen als een doorsnee-investering per ton volgens de gewone normen in de sector. Deze concurrent komt, als Europese producent die actief is op de markt voor fluoriet — een markt die door sterke concurrentie wordt gekenmerkt — tot de slotsom dat hij niet een situatie kan aanvaarden waarbij één enkele onderneming met omvangrijke overheids subsidies jarenlang in leven wordt gehouden.
- (16) De derde concurrent maakte sterk bezwaar tegen de verlening van, naar zijn mening, aanzienlijke en onevenredige steun aan NMS. Volgens deze concurrent lijkt het bedrag van de financiële steun die zal worden verleend aan een onderneming met zo geringe mijnbouwactiviteiten een zeer zwakke kosten-batenverhouding te weerspiegelen; daarom bestaat het risico dat de steun alleen wordt benut ter ondersteuning van oneconomische werkgelegenheid in de mijn.

REACTIE VAN ITALIË

- (17) In hun reactie op het inleiden van de formele onderzoeksprocedure kondigden de Italiaanse autoriteiten aan dat de regio Sardinië had besloten de aangemelde steun niet uit te voeren en, gelet op de financiële moeilijkheden

van de onderneming, deze in liquidatie te brengen. Bij brief van 30 augustus 2006 bevestigden de Italiaanse autoriteiten dat, overeenkomstig het besluit van de buitengewone vergadering op 28 juli, inderdaad tot liquidatie van NMS zou worden overgegaan.

- (18) Daarnaast heeft Italië het volgende verklaard: a) de liquidatie van NMS zou terugbetaling van de door de regio Sardinië verstrekte financiële middelen niet mogelijk maken; b) met het verlaten van de markt door de onderneming zou de steun geen verdere gevolgen voor het intracommunautaire handelsverkeer hebben; c) onder deze omstandigheden zou een eventueel bevel tot terugvordering van de steun niet tot enig concreet resultaat leiden. Italië heeft de Commissie derhalve verzocht geen terugvordering te gelasten.
- (19) Wat de opmerkingen van de concurrenten van NMS betreft is Italië van mening dat deze niet langer relevant zijn aangezien de aanmelding is ingetrokken en de onderneming zal worden geliquideerd.

BEOORDELING VAN DE MAATREGEL**1. De vraag of er sprake is van staatssteun**

- (20) Artikel 87, lid 1 van het Europees Gemeenschap-Verdrag verklaart steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voor zover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt.

Investeringsproject en dekking van de verliezen

- (21) De Commissie merkt op dat met de in de punten 8 en 10 genoemde maatregelen staatsmiddelen zijn gemoed. Aangezien de overheidssteun op één enkele onderneming is gericht, voldoet deze steun aan het criterium van selectiviteit. Daarnaast is, aangezien NMS actief was op de fluorietmarkt, een sector waar er handelsverkeer tussen lidstaten is, aan het criterium van de beïnvloeding van het intracommunautaire handelsverkeer voldaan. Met name moet het argument worden verworpen van de Italiaanse autoriteiten dat er geen ongunstige gevolgen voor het intracommunautaire handelsverkeer zouden zijn omdat dit handelsverkeer volgens de vaste rechtspraak, wanneer financiële steun van een staat de positie van een onderneming ten opzichte van andere concurrerende ondernemingen in het intracommunautaire handelsverkeer versterkt, wordt geacht door de steun te worden beïnvloed⁽⁹⁾. Dat er sprake is van intracommunautair handelsverkeer blijkt overigens uit de opmerkingen die van concurrerende leveranciers van fluoriet in verschillende lidstaten in reactie op het inleiden van de procedure zijn ontvangen.

⁽⁹⁾ Zie bijvoorbeeld zaak 730/79 *Philip Morris tegen Commissie*, Jurispr. 1980, blz. 2671, punt 11 en zaak C-156/98 *Duitsland tegen Commissie*, Jurispr. 2000, blz. I-6857, punt 33.

- (22) Wat het argument in de oorspronkelijke aanmelding betreft, waarin wordt betoogd dat de regio Sardinië zich als een particuliere investeerder in een markteconomie optrad, merkt de Commissie op dat, gelet op de economische resultaten van NMS in de afgelopen jaren en de ontwikkeling van haar financiële ratio's⁽¹⁰⁾, de onderneming moet worden beschouwd als een „onderneming in moeilijkheden” in de zin van deel 2.1 van de richtsnoeren.
- (23) In dit licht, en gelet op het feit dat NMS de afgelopen jaren voortdurend verliezen moest dekken zonder dat er enige verbetering in haar financiële situatie optrad, lijkt het zeer onwaarschijnlijk dat een particuliere investeerder in een markteconomie nog extra middelen ten belope van 24 miljoen euro zou hebben gestoken in een project dat tot dusverre onrendabel was gebleken. Deze conclusie wordt tevens ondersteund door het feit dat alle pogingen om de onderneming te privatiseren, die van 1999 tot 2002 zijn ondernomen, zijn mislukt. Dit wordt ook bevestigd door de reacties van de concurrenten in de sector.
- (24) Bovendien heeft de regio Sardinië er in het verleden geen belangstelling voor getoond om de kosten die ingeval van liquidatie zouden moeten worden gedragen te vergelijken met de kosten van voortzetting van de activiteiten van NMS. Integendeel: de liquidatie werd in juni 2002, toen duidelijk was dat de privatiseringsprocedure was mislukt, uitdrukkelijk vermeden.
- (25) Daarnaast bleek uit de aanmelding duidelijk dat de regio Sardinië NMS als een van de weinige overblijvende industriële bedrijven in de regio voornamelijk om sociale redenen in ruime mate had gesteund. Dit soort argumenten is voor een particuliere investeerder in een markteconomie niet relevant.
- (26) De Commissie was derhalve in haar besluit tot inleiding van de procedure tot de conclusie gekomen, en bekrachtigt dit hier, dat de in de oorspronkelijke aanmelding voorgestelde investeringen en alle voor de dekking van de verliezen bestemde kapitaalinjecties door de aandeelhouder ten belope van een totaalbedrag van 114,7 miljoen euro staatssteun zijn in de zin van artikel 87, lid 1, van het Europees Gemeenschap-Verdrag. Laatstgenoemde steun (het dekken van de verliezen) is onrechtmatig omdat deze in strijd met artikel 88, lid 3, van het Europees Gemeenschap-Verdrag is verleend. Wat de maatregel in de oorspronkelijke aanmelding betreft hebben de Italiaanse autoriteiten bevestigd dat een gedeelte van de middelen al aan de begunstigde is uitgekeerd „om enkele dringende werkzaamheden uit te voeren die niet konden worden uitgesteld”. Dientengevolge is ook dit deel van de steun, waarvan de hoogte niet bekend is, onrechtmatig.

⁽¹⁰⁾ Concreet laat de jaarrekening 2004 verliezen zien ten belope van 10,46 miljoen EUR, wat overeenkomt met 101 % van het maatschappelijk kapitaal op dat tijdstip (10,33 miljoen EUR). In 2003 bedroegen de verliezen 9,61 miljoen EUR. Ook de omzet liep terug: van 7,31 miljoen EUR in 2003 tot 4,96 miljoen EUR in 2004.

Uit hoofde van wet nr. 488/92 en wet nr. 752/82 verstrekte middelen

- (27) Wat de in punt 11 genoemde maatregelen betreft, deze vormen onbetwistbaar staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Europees Gemeenschap-Verdrag. Italië heeft echter verklaard dat in het kader van wet nr. 752/82 nog geen enkele steun is verleend.
- 2. Afwijkingen uit hoofde van artikel 87, leden 2 en 3, van het Europees Gemeenschap-Verdrag**
- (28) De primaire doelstelling van de in de punten 8 en 10 genoemde maatregelen is schijnbaar het verlenen van steun aan een onderneming in moeilijkheden. In dit soort gevallen kan, indien aan de relevante voorwaarden is voldaan, alleen de afwijking van artikel 87, lid 3, onder c), van het Europees Gemeenschap-Verdrag, die het mogelijk maakt goedkeuring te verlenen voor steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad, worden toegepast.
- (29) Reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden is vastgelegd in de richtsnoeren.
- (30) In de overgangsbepalingen van de nieuwe richtsnoeren is vastgelegd dat deze van toepassing zijn op de beoordeling van iedere reddings- of herstructureringssteun die zonder de toestemming van de Commissie is verleend (onwettige steun), wanneer die steun geheel of gedeeltelijk na 1 oktober 2004, de datum van de bekendmaking van de nieuwe richtsnoeren in het *Publicatieblad van de Europese Unie* (punt 104), is toegekend. Voor de steun in kwestie gelden derhalve de nieuwe richtsnoeren, aangezien de aanmelding in 2005 plaatsvond, en na 1 oktober 2004 is minstens 11 miljoen euro aan overheidssteun verleend (van de in totaal 90,7 miljoen euro die ter dekking van verliezen is verleend, zie punt 10).
- (31) Wat de steun betreft die uit hoofde van wet nr. 488/92 en eventueel wet nr. 752/82 is verleend: ook hiervan moet de verenigbaarheid in het licht van de richtsnoeren worden beoordeeld, aangezien de Commissie van oordeel is dat, enkel wanneer aan de in de richtsnoeren uiteengezette voorwaarden is voldaan, steun aan ondernemingen in moeilijkheden kan bijdragen tot de ontwikkeling van de economische bedrijvigheid zonder het handelsverkeer zodanig te veranderen dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad⁽¹¹⁾. Aangezien ondernemingen in moeilijkheden uitdrukkelijk van de werkingssfeer van wet nr. 488/92 zijn uitgesloten, komt de Commissie tot de conclusie dat NMS niet voor regionale steun uit hoofde van wet nr. 488/92 in aanmerking kwam, omdat de onderneming op het tijdstip waarop de steun werd verleend (mei 2002) al in moeilijkheden verkeerde⁽¹²⁾.

⁽¹¹⁾ Punt 20 van de richtsnoeren.

⁽¹²⁾ Volgens punt 56 van de richtsnoeren geldt het feit dat de onderneming is gevestigd in een regio die op grond van artikel 87, lid 3, onder a), van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor steun in aanmerking komt slechts ten aanzien van de tenuitvoerlegging van compenserende maatregelen en de omvang van de bijdrage van de begunstigde onderneming.

- (32) Om dezelfde reden moet het door de Italiaanse autoriteiten aanvullende argument dat de steun — zo hiervan al sprake is — moet worden beschouwd als steun die onder de voor regionale steun in Sardinië geldende drempel valt, worden verworpen.
- (33) Wat de vraag betreft of NMS voor herstructureringssteun in aanmerking komt, is de Commissie van oordeel dat niet is voldaan aan de criteria voor verenigbare steun die in de richtsnoeren zijn vastgelegd. Met name is het volgende vastgesteld:
- de verschillende steunbedragen die ter dekking van verliezen zijn uitgekeerd hebben op kunstmatige wijze een onderneming in leven gehouden die anders failliet zou zijn gegaan; schijnbaar is niet tot herstructurering overgegaan; de maatregelen moeten dan ook als exploitatiesteun worden aangemerkt;
 - Noch de dekking van de verliezen in het verleden noch de in de oorspronkelijke aanmelding genoemde maatregel kunnen als verenigbare reddingssteun worden beschouwd, aangezien de steun over een periode van enkele jaren werd uitgekeerd, in niet-subsidiabele vorm is verleend en er geen terugbetaling, herstructurering of liquidatie van de onderneming binnen een periode van 6 maanden was gepland;
 - het bedrijfsplan dat in de aanmelding aan de Commissie werd voorgelegd bestaat uit een analyse van de rentabiliteitsvooruitzichten in het licht van het nieuwe investeringsproject, waarbij echter geen herstructureringsmaatregelen werden genoemd of voorwaarden voor de verlening van steun werden geformuleerd en zonder dat met de in het verleden onrechtmatig verleende steun rekening werd gehouden;
 - zonder herstructureringsplan kan de Commissie niet beoordelen of met de voorgenomen steun de levensvatbaarheid op lange termijn kan worden hersteld, of de steun tot een minimum wordt beperkt en of buitensporige concurrentievervalsing wordt vermeden (met name met het oog op de voortdurende dekking van verliezen in de afgelopen jaren, die in strijd is met het arrest in de zaak-Deggendorf ⁽¹³⁾).

Intrekking van de aanmelding en liquidatie van de onderneming

- (34) De Commissie neemt kennis van de aankondiging door Italië dat de regio Sardinië heeft besloten de aangemelde steun ten belope van 24 miljoen euro niet te verlenen en

NMS gelet op haar financiële problemen in liquidatie te brengen. Ondanks de door Italië naar voren gebrachte argumenten is de Commissie, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ⁽¹⁴⁾, van mening dat in gevallen van niet met de gemeenschappelijke markt verenigbare onrechtmatige steun de daadwerkelijke mededinging dient te worden hersteld en dat daartoe de steun met rente onverwijld moet worden teruggevorderd.

CONCLUSIE

- (35) De Commissie stelt vast dat Italië in strijd met artikel 88, lid 3, van het Europese Gemeenschap-Verdrag de maatregelen op onwettige wijze ten uitvoer heeft gelegd welke bestaan in het herhaaldelijk dekken van de verliezen van NMS, het verlenen van steun uit hoofde van wet nr. 488/92 en het ministerieel decreet van 28 december 2000 en potentieel de gedeeltelijke betaling van aanvullende steun in het kader van de aangemelde maatregel. Daarenboven is de Commissie van mening dat de in de oorspronkelijke aanmelding genoemde steun en de in het kader van het ministerieel decreet van 28 december 2000 uit hoofde van artikel 9 van wet nr. 752/82 van de Italiaanse Republiek verleende steun niet met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is en dat hierop geen van de in het Europese Gemeenschap-Verdrag bedoelde afwijkingen van toepassing is. Derhalve moeten de gedeelten van bovengenoemde maatregelen die nog niet zijn verleend of uitgekeerd ⁽¹⁵⁾ niet worden uitgevoerd en moet de reeds verleende steun ten belope van 98,36 miljoen euro — waarvan 90,7 miljoen euro ter dekking van verliezen (zie punt 10) en 7,66 miljoen euro uit hoofde van het ministerieel decreet van 9 mei 2002 (zie punt 11) — worden teruggevorderd.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

- De staatssteun ten belope van 98 360 000 euro die Italië aan Nuova Mineraria Silius SpA heeft verleend is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.
- De staatssteun ten belope van 25 869 000 euro die Italië voornemens is aan Nuova Mineraria Silius SpA te verlenen is evenmin onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en mag derhalve niet worden uitgevoerd.

Artikel 2

- Italië vordert de in artikel 1, lid 1 genoemde onrechtmatige steun van de begunstigde terug.
- De terug te vorderen bedragen omvatten rente vanaf de datum waarop deze aan de begunstigde ter beschikking zijn gesteld tot de datum van de daadwerkelijke terugbetaling ervan.

⁽¹³⁾ Zaak C-355/95 P, *Textilwerke Deggendorf GmbH (TWD) tegen Commissie e.a.*, Jurispr. 1997, blz. I-2549.

⁽¹⁴⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

⁽¹⁵⁾ Volgens de door Italië verstrekte gegevens gaat het daarbij om het steunbedrag van 24 miljoen EUR in de oorspronkelijke mededeling en een bedrag van 1,869 miljoen EUR in het kader van het ministerieel decreet van 28 december 2000 en wet nr. 752/82 (zie punt 11).

3. De rente wordt op samengestelde grondslag berekend overeenkomstig de bepalingen in hoofdstuk V van Verordening (EG) nr. 794/2004 van de Commissie van 21 april 2004 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ⁽¹⁶⁾.

Artikel 3

1. Italië treft alle nodige maatregelen om de in artikel 1, lid 1 bedoelde onwettige en onverenigbare steun van de begunstigde terug te vorderen.

2. De terugvordering geschiedt onverwijld en in overeenstemming met de nationaalrechtelijke procedures voor zover deze procedures een onverwijld en daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de onderhavige beschikking toelaten.

3. Italië ziet erop toe dat deze beschikking binnen vier maanden na de datum van kennisgeving ervan wordt uitgevoerd.

Artikel 4

1. Italië houdt de Commissie tot de afsluiting ervan op de hoogte van het verloop van de nationale procedures tot uitvoering van deze beschikking.

2. Italië deelt de Commissie binnen twee maanden na de datum van bekendmaking van deze beschikking het totaalbedrag mede (hoofdsom en rente) dat van de begunstigde moet worden teruggevorderd en geeft een gedetailleerde beschrijving van de maatregelen die zij heeft genomen of voornemens is te nemen om aan de beschikking te voldoen. Binnen dezelfde termijn doet Italië aan de Commissie alle documenten toekomen waaruit blijkt dat de begunstigde is gelast de steun terug te betalen.

3. Na afloop van de in lid 2 genoemde termijn van twee maanden dient Italië, op verzoek van de Commissie, bij haar een verslag in over de maatregelen die zij heeft genomen of voornemens is te nemen om aan deze beschikking te voldoen. Dit verslag bevat tevens nadere informatie over de steunbedragen en rente die reeds door de begunstigde zijn terugbetaald.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 21 februari 2007.

Voor de Commissie

Neelie KROES

Lid van de Commissie

⁽¹⁶⁾ PB L 140 van 30.4.2004, blz. 1.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 16 juli 2007**

tot wijziging van Beschikking 2001/781/EG tot vaststelling van een handleiding van ontvangende instanties en een lijst van de stukken waarvan de betekening of kennisgeving mogelijk is op grond van Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2007) 3365)

(2007/500/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken ⁽¹⁾, en met name op artikel 17, onder a),

Na raadpleging van het bij artikel 18 van Verordening (EG) nr. 1348/2000 ingestelde comité,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Om Verordening (EG) nr. 1348/2000 uit te voeren was het nodig een handleiding op te stellen en bekend te maken met informatie over de overeenkomstig artikel 2 van die verordening aangewezen ontvangende instanties. Die handleiding is opgenomen in bijlage I bij Beschikking 2001/781/EG van de Commissie van 25 september 2001 tot vaststelling van een handleiding van ontvangende instanties en een lijst van de stukken waarvan de betekening of kennisgeving mogelijk is op grond van Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken ⁽²⁾.

- (2) Na een wijziging van de door Frankrijk overeenkomstig artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1348/2000 aan de Commissie meegedeelde informatie, moet de handleiding worden gewijzigd.

- (3) Bijgevolg dient Beschikking 2001/781/EG dienovereenkomstig te worden gewijzigd.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Enig artikel

De handleiding met gegevens over de ontvangende instanties in bijlage I bij Beschikking 2001/781/EG wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij de onderhavige beschikking.

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 16 juli 2007.

Voor de Commissie

Franco FRATTINI

Vicevoorzitter

⁽¹⁾ PB L 160 van 30.6.2000, blz. 37.

⁽²⁾ PB L 298 van 15.11.2001, blz. 1. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 2002/350/EG tot wijziging van Beschikking 2001/781/EG (PB L 125 van 13.5.2002, blz. 1).

BIJLAGE

In de handleiding met gegevens over de ontvangende instanties wordt het onderdeel dat op Frankrijk betrekking heeft, als volgt gewijzigd:

1) De titel komt als volgt te luiden:

„Франция — Francie — Frankrig — Frankreich — Prantsusmaa — Γαλλία — France — Francia — France — Francia — Francija — Prancūzija — Franciaország — Franza — Frankrijk — Francja — França — Franța — Francúzsko — Francija — Ranska — Frankrike”

2) In punt I komt de vermelding over Frankrijk als volgt te luiden:

„BG	<p>Във Франция приемашите агенции са съдия-изпълнителите.</p> <p>Териториален обхват на техните компетенции: съдия-изпълнителят е компетентен да връчва документи на всички адресати, които се намират в обхвата на компетентност на съда, към който работи съдия-изпълнителят.</p> <p>Адресът, телефонният номер и факсът, електронната поща на съдия-изпълнителите, както и координатите за връзка (име и пощенски код на населеното място, компетентни съдия-изпълнители за населеното място) се намират в наръчника на приемашите агенции, който е достъпен на уебсайта на Европейския съдебен атлас по граждански дела:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
CS	<p>Ve Francii jsou přijímací subjekty soudní exekutoři.</p> <p>Místní příslušnost: soudní exekutor může doručit písemnosti všem adresátům, kteří spadají do pravomoci okresního soudu, pro který pracuje i příslušný exekutor.</p> <p>Adresy, telefonní čísla, čísla faxu a e-mailové adresy soudních exekutorů a další příslušné údaje (jméno a poštovní směrovací číslo lokality, jména soudních exekutorů způsobilých pro danou lokalitu) lze nalézt v příručce přijímacích subjektů, která je k dispozici v Evropském soudním atlase v civilních věcech na adrese:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
DA	<p>I Frankrig er de modtagende instanser stævningsmænd (huissiers de justice).</p> <p>Stedlig kompetence: En stævningsmand har kompetence til at forkynde dokumenter for alle modtagere, som befinder sig i den retskreds, der dækkes af den byret, som den pågældende stævningsmand er tilknyttet.</p> <p>Adresser, telefon- og faxnumre og e-mail-adresser for stævningsmændene og andre oplysninger (lokaliteternes navn og postnummer, de stævningsmænd, som er kompetente med hensyn til de pågældende lokaliteter) findes i håndbogen med oplysninger om de modtagende instanser, der kan findes på hjemmesiden for det europæiske civilretlige atlas:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
DE	<p>Empfangsstellen sind in Frankreich die Gerichtsdienere.</p> <p>Territoriale Zuständigkeit: Der Gerichtsdienere ist für die Zustellung sämtlicher Gerichtsakte an Empfänger im territorialen Zuständigkeitsbereich des Amtsgerichts, dem er zugeteilt ist, zuständig.</p> <p>Die Adressen, Telefon- und Faxnummern und E-Mail-Adressen der Gerichtsdienere sowie die Anschriften der zuständigen Gerichte (Name des Gerichts, Postleitzahl, zuständige Gerichtsdienere) sind dem Handbuch der Übermittlungsstellen auf der Website „Europäischer Gerichts atlas für Zivilsachen“ zu entnehmen:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
ET	<p>Prantsusmaal on vastuvõtivateks asutusteks kohtutäiturid.</p> <p>Territoriaalne pädevus: kohtutäiturid on pädevad andma kätte dokumente kõikidele adressaatidele, kes asuvad selle ringkonnakohtu tegevuspiirkonnas, kelle juures kohtutäitur töötab.</p> <p>Kohtutäiturite aadressid, telefoni- ja faksinumbrid, e-posti aadressid ja muud andmed (ringkond ja selle sihtnumber, ringkonna pädevad kohtutäiturid) on avaldatud vastuvõtivate asutuste teatmikis, mis on kättesaadav Euroopa tsiviilasjade justiitsatlase kodulehel:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>

EL	<p>Στη Γαλλία, οι υπηρεσίες παραλαβής είναι οι δικαστικοί επιμελητές.</p> <p>Κατά τόπον αρμοδιότητα: Ο δικαστικός επιμελητής είναι αρμόδιος να επιδίδει τις πράξεις σε όλους τους αποδέκτες οι οποίοι υπάγονται στη δικαιοδοσία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου στο οποίο είναι διορισμένος.</p> <p>Οι διευθύνσεις, οι αριθμοί τηλεφώνου και φαξ, οι διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των δικαστικών επιμελητών και τα στοιχεία (ονομασία και ταχυδρομικός τομέας, δικαστικοί επιμελητές για κάθε τομέα) βρίσκονται στο εγχειρίδιο των υπηρεσιών παραλαβής το οποίο είναι διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο του ευρωπαϊκού δικαστικού άτλαντα στον τομέα των αστικών υποθέσεων:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
EN	<p>In France, the receiving agencies are the bailiffs.</p> <p>Geographical areas in which they have jurisdiction: bailiffs are empowered to serve documents on all addressees within the territory covered by the Tribunal d'instance to which they are attached.</p> <p>The addresses, telephone and fax numbers and e-mail addresses of bailiffs and their contact details (name and postcode of localities, bailiffs empowered to act in the localities) are in the manual of receiving agencies accessible on the European Judicial Atlas in Civil Matters website:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
ES	<p>En Francia, los organismos receptores son los «huissiers de justice».</p> <p>Ámbito territorial en el que son competentes: los «huissiers de justice» son competentes en el ámbito territorial jurisdiccional del tribunal de primera instancia del lugar de su residencia.</p> <p>Sus direcciones, números de teléfono y de fax, direcciones de correo electrónico y otros datos (nombre y código postal de las localidades, «huissiers de justice» competentes para las localidades) se encuentran en el manual de organismos receptores disponible en el sitio Internet del Atlas judicial europeo en materia civil:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
FR	<p>En France, les entités requises sont les huissiers de justice.</p> <p>Ressort de compétence territoriale: L'huissier de justice est compétent pour signifier les actes à tous les destinataires se trouvant dans le ressort du tribunal d'instance auquel l'huissier est rattaché.</p> <p>Les adresses, les numéros de téléphone et fax, les adresses de courrier électronique des huissiers de justice et les coordonnées (nom et code postal des localités, huissiers de justice compétentes pour les localités) se trouvent dans le manuel des entités requises qui est disponible sur le site de l'atlas judiciaire européen en matière civile:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
IT	<p>In Francia, gli organi riceventi sono gli ufficiali giudiziari.</p> <p>Rispettive competenze territoriali: l'ufficiale giudiziario è competente per notificare gli atti a tutti i destinatari che si trovano nella circoscrizione del tribunale (<i>Tribunal d'instance</i>) cui l'ufficiale è assegnato.</p> <p>Gli indirizzi, i numeri di telefono e di fax, gli indirizzi di posta elettronica degli ufficiali giudiziari e gli estremi (nome e codice postale delle località, ufficiali giudiziari competenti per le località) figurano nel manuale degli organi riceventi disponibile sul sito dell'Atlante giudiziario europeo in materia civile:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
LV	<p>Francijā saņēmējas iestādes ir tiesu izpildītāji.</p> <p>Ģeogrāfiskie apgabali, kas ir to jurisdikcijā: tiesu izpildītājs ir tiesīgs izsniegt dokumentus visiem adresātiem, kas atrodas tās rajona tiesas jurisdikcijā, pie kuras pastāv tiesu izpildītājs.</p> <p>Tiesu izpildītāju adreses, tālruna un faksa numuri, elektroniskā pasta adreses un citi dati (vietas nosaukums un pasta indekss, attiecīgajā vietā kompetentie tiesu izpildītāji) atrodami rokasgrāmatā par saņēmējām iestādēm, kas pieejama Eiropas Tiesu atlantā civillietās:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
LT	<p>Gaunancierios agentūros yra antstoliai (<i>huissiers de Justice</i>).</p> <p>Teritorinis teisingumas: antstolis yra kompetingas įteikti dokumentus visiems gavėjams, esantiems apylinkės teismo (<i>Tribunal d'instance</i>), kuriam antstolis priskirtas, jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje.</p> <p>Antstolių adresai, telefono ir fakso numeriai, elektroninio pašto adresai ir informacija (vietovių pavadinimai ir pašto kodai, taip pat tose vietovėse kompetentingi antstoliai) nurodyti gaunancierių agentūrų vadove, kuris skelbiamas Europos teisminiame atlase civilinėse bylose</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>

HU	<p>Franciaországban az átvevő intézmények a végrehajtók.</p> <p>Területi illetékesség: a végrehajtó illetékes aláírni a jogi aktusokat minden címzettnek a városi bíróság illetékességi területén, amelyhez a végrehajtó tartozik.</p> <p>A végrehajtó címei, telefon- és faxszámai, e-mail címei és az elérhetőségek (a helység neve és postai irányítószáma, a helység illetékes végrehajtói) az átvevő intézmények kézikönyvében találhatóak, amely rendelkezésre áll a Polgári ügyek európai igazságügyi atlasza honlapján:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
MT	<p>Fi Franza, l-aġenziji li jirċievu huma l-marixxalli tal-Qorti.</p> <p>Żoni ġeografiċi li fihom ikollhom ġurisdizzjoni: il-marixxall tal-Qorti huwa kompetenti biex jinnotifika l-atti ġudizzjarji lid-destinatarij kollha li jinsabu fiż-żona ġeografika tal-Qorti distrettwali li taħtha jaq' l-marixxall.</p> <p>L-indirizzi, in-numri tat-telefont u l-faks, l-e-Mails tal-marixxalli u l-kuntatti (isem u kodiċi postali tal-lokalitajiet, marixxalli tal-Qorti kompetenti għal-lokalitajiet) jinsabu fil-manwal ta' l-aġenziji li jirċievu li huwa disponibbli fuq is-sit ta' l-Atlas ġudizzjarju Ewropew fi kwistjonijiet ċivili:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
NL	<p>In Frankrijk zijn de gerechtsdeurwaarders de ontvangende instanties.</p> <p>Territoriale bevoegdheid: de gerechtsdeurwaarder is bevoegd voor de betekening van stukken aan personen die zich in het rechtsgebied van het Tribunal d'instance bevinden waaraan de gerechtsdeurwaarder is verbonden.</p> <p>De adressen, de telefoon- en faxnummers, de e-mailadressen van de gerechtsdeurwaarders en de verdere gegevens (naam en postcode van de plaats, bevoegde gerechtsdeurwaarders van de plaats) zijn opgenomen in de handleiding van ontvangende instanties die beschikbaar is op de website van de Europese justitiële atlas voor burgerlijke zaken:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
PL	<p>We Francji rolę agencji przyjmujących pełnią komornicy sądowi (<i>huissiers de Justice</i>).</p> <p>Właściwość miejscowa: Komornicy mogą doręczać dokumenty wszystkim adresatom znajdującym się w okręgu sądu (Tribunal d'instance), przy którym działają.</p> <p>Adresy, numery telefonu i faksu, adresy poczty elektronicznej komorników sądowych i inne dane na ich temat (nazwa i kod pocztowy miejscowości, komornicy właściwi dla danej miejscowości) znajdują się w podręczniku agencji przyjmujących dostępnym na stronie internetowej Europejskiego atlasu sędziowskiego w sprawach cywilnych.</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
PT	<p>Em França, as entidades requeridas são os <i>huissiers de justice</i> (oficiais de justiça).</p> <p>Áreas de competência territorial: o <i>huissier de justice</i> é competente para proceder à citação ou notificação dos actos a todos os destinatários que se encontram na área de competência do tribunal (Tribunal d'instance) ao qual está adstrito.</p> <p>Os endereços, números de telefone e de fax, endereços de correio electrónico dos oficiais de justiça e as coordenadas (nome e código postal das localidades, oficiais de justiça competentes para as localidades) figuram no manual das entidades requeridas que se encontra disponível no sítio do Atlas Judiciário Europeu em Matéria Civil:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
RO	<p>În Franța, autoritățile de destinație sunt executorii judecătorești.</p> <p>Competență teritorială: executorul judecătoresc are competența de a comunica actele tuturilor destinatarilor din circumscripția tribunalului de instanță la care este înregistrat respectivul executor judecătoresc.</p> <p>Adresele, numerele de telefon și fax, adresele electronice ale executorilor judecătorești precum și coordonatele (denumirea și codul poștal al localităților, executorii judecătorești cu competență pentru localitățile respective) figurează în manualul autorităților de destinație, disponibil pe site-ul Atlasului judiciar european în materie civilă:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
SK	<p>Vo Francúzsku sú prijímajúcimi orgánmi súdni vykonávatelia.</p> <p>Miestna príslušnosť: Súdny vykonávateľ môže doručovať písomnosti všetkým adresátom, pre ktorých je miestne príslušný okresný súd, ku ktorému súdni vykonávateľ patrí.</p> <p>Adresy, telefónne a faxové čísla, e-mailové adresy súdnych vykonávateľov a ďalšie údaje (názvy a poštové smerovacie čísla oblastí, súdni vykonávatelia príslušní pre jednotlivé oblasti) sú uvedené v príručke prijímajúcich orgánov, ktorá je k dispozícii na stránke Európskeho justičného atlasu pre občianske veci:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>

SL	<p>V Franciji so sprejemni organi sodni izvršitelji.</p> <p>Geografska območja pristojnosti: Sodni izvršitelj je pooblaščen za vročanje pisanj vsem naslovníkom, ki so v sodnem okraju okrožnega sodišča, pod katerega spada sodni izvršitelj.</p> <p>Naslovi, telefonske številke, številke telefaksa, elektronski naslovi sodnih izvršiteljev in drugi podatki (ime in poštna številka kraja ter pristojni sodni izvršitelji za posamezne kraje) so v priročniku s podatki o sprejemnih organih, ki je na voljo v Evropskem pravosodnem atlasu v civilnih zadevah na spletnem naslovu: http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
FI	<p>Ranskassa vastaanottavia viranomaisia ovat haastemiehet.</p> <p>Alueellinen toimivalta: Haastemies on toimivaltainen antamaan asiakirjat tiedoksi kaikille vastaanottajille sen vähäisiä riita-asioita käsittelevän tuomioistuimen (<i>Tribunal d'instance</i>) tuomiopiirissä, jonka palveluksessa hän on.</p> <p>Haastemiesten yhteystiedot, kuten osoitteet, puhelin- ja faksinumerot, sähköpostiosoitteet, sekä yhteys sivustolle, jolla on mahdollisuus hakea tietyllä paikkakunnalla toimivaltainen haastemies muun muassa nimen, postinumeron tai paikkakunnan nimen perusteella, esitetään Euroopan siviilioikeudellisen atlasen sivustolla kohdassa vastaanottavat viranomaiset:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>
SV	<p>I Frankrike är <i>huissiers de justice</i> mottagande organ.</p> <p>Geografisk behörighet: En <i>huissier de justice</i> är behörig att delge handlingar till alla adressater som bor inom behörighetsområdet för den underrätt för civilmål (<i>Tribunal d'instance</i>) som denna <i>huissier de justice</i> är knuten till.</p> <p>Adresser, telefon- och faxnummer, e-postadresser till <i>huissiers de justice</i> m.m. (postnummer och ortnamn, vilken <i>huissier de justice</i> som ansvarar för vilken ort) återfinns i handboken för de mottagande organen som finns tillgänglig på webbplatsen Europeisk civilrättsatlas:</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/</p>

3) In punt II komt de vermelding over Frankrijk als volgt te luiden:

„BG	<p>Начини за приемане на документите: пощенски писма.</p> <p>Връчването или уведомяването за съдебни или извънсъдебни документи от друга държава-членка могат да получаване от страна на приемащата агенция на сума от 50 EUR. Предаването на документите трябва да бъде придружено от съответното плащане, при спазването на разпоредбите относно съдебната помощ.</p>
CS	<p>Způsoby přijímání, které jsou k dispozici: poštovní zásilky.</p> <p>Doručení soudních nebo mimosoudních písemností pocházejících z členského státu podléhá paušální platbě ve výši 50 EUR, která je provedena při převzetí zásilky doručovacím subjektem. Při zaslání písemnosti musí být provedena příslušná platba, s výhradou ustanovení o právní pomoci.</p>
DA	<p>De måder, instanserne kan modtage dokumenter på: pr. post.</p> <p>Ved forkyndelse eller meddelelse af retslige eller udenretslige dokumenter fra en anden medlemsstat opkræver den modtagende instans et gebyr på 50 EUR. Betalingen skal fremsendes sammen med dokumenterne, medmindre andet er fastsat i bestemmelserne om retshjælp.</p>
DE	<p>Empfangsmöglichkeiten: Postweg.</p> <p>Für die Zustellung gerichtlicher und außergerichtlicher Schriftstücke aus anderen Mitgliedstaaten erhebt die Empfangsstelle eine Gebühr von 50 EUR. Den zuzustellenden Schriftstücken ist die entsprechende Gebühr beizufügen, es sei denn, der Antragsteller erhält Prozesskostenhilfe.</p>
ET	<p>Dokumente võetakse vastu tavaposti teel.</p> <p>Teisest liikmesriigist pärit kohtu- ja kohtuvälise dokumendi kätteandmise eest tuleb tasuda 50 eurot. See summa tuleb tasuda dokumentide kätteandmisel, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse tasuta õigusabi sätteid.</p>
EL	<p>Διαθέσιμα μέσα παραλαβής: ταχυδρομείο.</p> <p>Η επίδοση ή κοινοποίηση των δικαστικών ή εξωδικών πράξεων προερχόμενων από άλλο κράτος μέλος συνεπάγονται την εισπραξη εκ μέρους της υπηρεσίας παραλαβής ενός κατ' αποκοπή ποσού ύψους 50 ευρώ. Η διαβίβαση των πράξεων πρέπει να συνοδεύεται από την αντίστοιχη πληρωμή, με την επιφύλαξη των διατάξεων που αφορούν τη δικαστική συνδρομή.</p>
EN	<p>Means of receipt of documents available to the agencies: post.</p> <p>Where judicial or extra-judicial documents from another Member State are to be served, the receiving agency charges a flat-rate fee of EUR 50. The document to be served must be accompanied by the payment, subject to the legal aid provisions.</p>

ES	<p>Medios de recepción de documentos a su disposición: correo postal.</p> <p>La notificación o traslado de documentos judiciales o extrajudiciales procedentes de otro Estado miembro da lugar a la percepción por el organismo receptor de un importe a tanto alzado de 50 EUR. La transmisión de los documentos debe acompañarse del pago correspondiente, excepto en caso de que el solicitante hubiere obtenido el beneficio de justicia gratuita.</p>
FR	<p>Moyens de réception disponibles: courriers postaux.</p> <p>Les significations ou notifications d'actes judiciaires ou extrajudiciaires en provenance d'un autre État membre donnent lieu à la perception par l'entité requise d'une somme forfaitaire d'un montant de 50 EUR. La transmission des actes doit être accompagnée du paiement correspondant, sous réserve des dispositions relatives à l'assistance judiciaire.</p>
IT	<p>Mezzi a disposizione per la ricezione degli atti: servizio postale.</p> <p>Per notificazioni o comunicazioni di atti giudiziari o extragiudiziali provenienti da un altro Stato membro, l'organo ricevente percepisce una somma forfettaria pari a 50 EUR. La trasmissione degli atti deve essere accompagnata dal pagamento corrispondente, fatte salve le disposizioni sul patrocinio a spese dello Stato.</p>
LV	<p>Iestādēm pieejamie dokumentu saņemšanas veidi: pasta sūtījumi.</p> <p>Citas dalībvalsts tiesas vai ārpustiesas dokumentu izsniegšanu saņēmēja iestāde veic par samaksu, kas noteikta 50 euro apmērā. Nosūtot dokumentus, jāpievieno attiecīgais maksājums saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz tiesisko palīdzību.</p>
LT	<p>Dokumentų gavimo priemonė: paštas.</p> <p>Už teisinių ir neteisinių dokumentų, gaunamų iš kitos valstybės narės, įteikimą imamas 50 EUR mokestis, kurį renka gaunančioji agentūra. Ši suma turi būti pridedama prie siunčiamų dokumentų; atsižvelgiant į teisinę pagalbą reglamentuojančias nuostatas, jeigu šaliai teikiama teisinė pagalba, šios sumos pridėti nereikia.</p>
HU	<p>Az iratok fogadására alkalmas eszközök: postai küldemények.</p> <p>Egy másik tagállamból érkező bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséért vagy arról szóló értesítésért az átvevő intézmény 50 euro összegű átalánydíjat számít fel. Az iratok átadását a kapcsolódó kifizetésnek kell kísérnie, a jogi segítségnyújtásra vonatkozó rendelkezések figyelembevételével.</p>
MT	<p>Mezzi ta' wasla disponibbli: il-posta.</p> <p>In-notifika jew il-komunikazzjoni ta' atti ġudizzjarji jew extra-ġudizzjarji ġejjin minn Stat Membru jagħtu lok għal pagament ta' taxa mill-agenzija li tirċievi ta' somma b'rata fissa ta' ammont ta' EUR 50. It-trażmissjoni ta' l-atti għandha tkun akkumpanjata mill-pagament korrispondenti, soġġett għad-dispożizzjonijiet dwar l-għajnuna ġudizzjarja.</p>
NL	<p>De wijze waarop zij stukken kunnen ontvangen: via de post.</p> <p>Voor de betekeningen en de kennisgevingen van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken uit een andere lidstaat moet bij ontvangst aan de ontvangende instantie een vast bedrag van 50 EUR worden betaald, onverminderd de bepalingen betreffende rechtsbijstand.</p>
PL	<p>Możliwe metody doręczenia: poczta.</p> <p>Z tytułu doręczenia lub zawiadomienia o dokumentach sądowych lub pozasądowych pochodzących z innego państwa członkowskiego agencja przyjmująca pobiera opłatę zryczałtowaną w wysokości 50 EUR. Opłata musi zostać wniesiona przy przekazywaniu dokumentów, z zastrzeżeniem przepisów dotyczących pomocy prawnej.</p>
PT	<p>Meios de recepção disponíveis: via postal.</p> <p>As citações ou notificações de actos judiciais ou extrajudiciais provenientes de outro Estado-Membro dão lugar à cobrança pela entidade requerida de um montante fixo de 50 EUR. A transmissão dos actos deve ser acompanhada do pagamento correspondente, sob reserva das disposições relativas ao apoio judiciário.</p>
RO	<p>Mijloace disponibile pentru primirea actelor: serviciile poștale.</p> <p>Comunicarea sau notificarea actelor judiciare sau extrajudiciare provenite dintr-un alt stat membru generează perceperea de către autoritatea de destinație a unei sume fixe în cuantum de 50 EUR. Transmiterea actelor trebuie însoțită de dovada efectuării plății respective, sub rezerva dispozițiilor referitoare la asistența judiciară.</p>

SK	Spôsoby prijímania, ktoré sú k dispozícii: poštové zásielky. Doručenie súdnych alebo mimosúdnych písomností vyhotovených v inom členskom štáte podlieha zaplateniu paušálneho poplatku vo výške 50 EUR prijímajúcemu orgánu. Príslušná platba sa musí uskutočniť pri zasielaní písomnosti, s výhradou ustanovení o právnej pomoci.
SL	Razpoložljiva sredstva za sprejem: poštne pošiljke. Za vročanje sodnih in zunajsodnih pisanj, ki izhajajo iz druge države članice, sprejemni organ prejme pavšalni znesek v višini 50 EUR. Pri pošiljanju pisanj je treba dodati ustrezno plačilo, razen v primeru določb o pravni pomoci.
FI	Käytettävissä olevat asiakirjojen vastaanottotavat: postilähetykset. Vastaanotettava viranomainen perii toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiantamisesta kiinteämääräisen 50 euron maksun. Maksu on suoritettava asiakirjojen toimittamisen yhteydessä, ellei oikeusapua koskevista säännöksistä muuta johdu.
SV	Sätt på vilka handlingar kan tas emot: post. För delgivning av handlingar från en annan medlemsstat uppbär det mottagande organet ett schablonbelopp på 50 euro. Betalningen skall göras samtidigt som handlingen översänds, med förbehåll för bestämmelser rörande rättshjälp.”

4) In punt III wordt de tabel vervangen door:

„BG	Езици, на които може да се попълва стандартният формуляр: френски, английски.
CS	Jazyky, které lze využít pro vyplnění standardního formuláře: francouzština, angličtina.
DA	De sprog, der kan benyttes ved udfyldelsen af standardformularen: fransk, engelsk.
DE	Sprachen, in denen das Formblatt ausgefüllt werden kann: Französisch oder Englisch.
ET	Keeled, mida võib kasutada tüüpvormi täitmiseks: prantsuse ja inglise.
EL	Γλώσσες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη συμπλήρωση του εντύπου: γαλλική, αγγλική.
EN	Languages that may be used for completion of the standard form: French, English.
ES	Lenguas que pueden utilizarse para completar el formulario normalizado: francesa, inglesa.
FR	Langues qui peuvent être utilisées pour remplir le formulaire type: français et anglais.
IT	Lingue che possono essere usate per la compilazione del modulo: francese, inglese.
LV	Standarta veidlapas aizpildīšanai lietojamās valodas: franču, angļu.
LT	Tipinė forma gali būti pildoma prancūzų arba anglų kalbomis.
HU	A standard adatlap kitöltéséhez használható nyelvek: francia, angol.
MT	Il-formola standard tista' timtela bil-Franciz jew bl-Ingiliz.
NL	Talen die voor het invullen van het modelformulier kunnen worden gebruikt: Frans, Engels.
PL	Języki, w których można wypełnić standardowy formularz: francuski, angielski.
PT	Línguas que podem ser utilizadas no preenchimento do formulário normalizado: francês e inglês.
RO	Limbile care pot fi folosite pentru completarea formularului standardizat: franceză și engleză.
SK	Jazyky, ktoré možno používať na vyplňanie štandardného tlačiva: francúzština, angličtina.
SL	Jeziki, v katerih se lahko izpolni standardni obrazec: francoščina in angleščina.
FI	Vakiolomakkeen täyttökielet: ranska, englanti.
SV	Standardformuläret kan fyllas i på franska eller engelska.”

III

(Besluiten op grond van het EU-Verdrag)

BESLUITEN OP GROND VAN TITEL V VAN HET EU-VERDRAG

GEMEENSCHAPPELIJK OPTREDEN 2007/501/GBVB VAN DE RAAD

van 16 juli 2007

betreffende de samenwerking met het Afrikaans Centrum voor studie en onderzoek inzake het terrorisme, in het kader van de uitvoering van de terrorismebestrijdingsstrategie van de Europese Unie

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 14,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 15 december 2005 heeft de Europese Raad de terrorismebestrijdingsstrategie van de Europese Unie aangenomen, die met name inhoudt dat de Europese Unie vormen van samenwerking met externe partners ontwikkelt om terreur te voorkomen en te bestrijden.
- (2) Op 15 december 2005 heeft de Europese Raad de strategie „De Europese Unie en Afrika: naar een strategisch partnerschap” aangenomen, waarin de Europese Unie zich ertoe verbindt de terreurbestrijdingsinspanningen van de Afrikaanse staten te steunen.
- (3) De Afrikaanse Unie heeft op 14 september 2002 een actieplan voor terreurpreventie en -bestrijding in Afrika goedgekeurd, dat met name voorziet in de oprichting van een Afrikaans Centrum voor studie en onderzoek inzake het terrorisme (Centre africain d'Etudes et de Recherche sur le Terrorisme (CAERT)).
- (4) De Afrikaanse Unie heeft het CAERT op 13 oktober 2004 opgericht. Het CAERT heeft in het bijzonder tot taak de terreurdreiging in Afrika te evalueren en de intra-Afrikaanse samenwerking tegen het terrorisme te bevorderen. Het Centrum wenst Europese steun te krijgen.
- (5) In bepaalde Afrikaanse landen neemt de terreurdreiging toe; deze vormt voor hen, maar ook voor de Europese Unie, een groeiend risico.

- (6) De efficiëntie van de terreurbestrijding in Afrika lijdt onder plaatselijke tekortkomingen, vooral wat de institutionele organisatie betreft,

HEEFT HET VOLGENDE GEMEENSCHAPPELIJK OPTREDEN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doelstelling

Dit gemeenschappelijk optreden heeft ten doel de lidstaten van de Afrikaanse Unie steun van de Europese Unie te verstrekken, teneinde in het kader van hetgeen de strategie van de Europese Unie voor terrorismebestrijding bepaalt over het bevorderen van een partnerschap ter zake buiten de Unie, vooral met de internationale organisaties, hun terreurbestrijdingscapaciteit te verbeteren. Met dit gemeenschappelijk optreden beoogt de Europese Unie ook de samenwerking tussen landen van de Afrikaanse Unie op het gebied van terreurbestrijding te versterken, met name door uitwisseling van informatie.

Artikel 2

Projectbeschrijving

In het kader van dit gemeenschappelijk optreden verstrekt de Europese Unie aan het CAERT financiële steun voor de uitvoering van een project om het terreurbestrijdingsapparaat van de Afrikaanse landen efficiënter te maken.

Het project omvat missies die het nationale terreurbestrijdingsapparaat controleren en missies die reorganisatieadvies verstrekken in de lidstaten van de Afrikaanse Unie. De missies zijn gebaseerd op een met medewerking van het CAERT opgesteld actieplan dat door de Europese Unie wordt ontvouwd ter gelegenheid van een voorafgaande studiebijeenkomst met alle lidstaten van de Afrikaanse Unie in Addis Abeba.

In de bijlage gaat een nadere omschrijving van het project.

Artikel 3**Uitvoering**

1. Het voorzitterschap draagt, bijgestaan door de secretaris-generaal van de Raad/hoge vertegenwoordiger (SG/HV) voor het GBVB, de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van dit gemeenschappelijk optreden. De Commissie wordt hier ten volle bij betrokken.

2. De technische uitvoering van het in artikel 2 bedoelde project wordt opgedragen aan het CAERT, dat zich van deze taak kwijt onder toezicht van de SG/HV. De SG/HV treft daartoe de nodige regelingen met het CAERT.

Artikel 4**Financiële bepalingen**

1. Het financiële referentiebedrag voor het in artikel 2 bedoelde project bedraagt 665 000 EUR, te financieren uit de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen voor 2007.

2. De uitgaven worden onder de verantwoordelijkheid van de Commissie beheerd met inachtneming van de procedures en voorschriften van de Europese Gemeenschap die van toepassing zijn op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

3. De Commissie houdt toezicht op het correcte beheer van de in lid 2 bedoelde uitgaven, bestaande in niet-terugbetaalbare steun. Zij sluit daartoe een financieringsovereenkomst met het CAERT. De financieringsovereenkomst bepaalt dat het CAERT ten volle de zichtbaarheid van de Uniebijdrage waarborgt, in verhouding tot de omvang ervan.

4. De Commissie tracht de in lid 3 bedoelde financieringsovereenkomst te sluiten zodra dit gemeenschappelijk optreden in werking is getreden. Zij brengt de Raad op de hoogte van alle tijdens dat proces voorkomende moeilijkheden en van de datum waarop de financieringsovereenkomst wordt gesloten.

Artikel 5**Informatie en evaluatie**

Het voorzitterschap brengt, bijgestaan door de SG/HV, aan de Raad verslag uit over de uitvoering van dit gemeenschappelijk optreden, op basis van door het CAERT opgestelde verslagen. De ten behoeve van de Raad opgestelde verslagen omvatten ook een evaluatie van het in artikel 2 bedoelde project. De Commissie wordt hier ten volle bij betrokken en verstrekt informatie over de financiële aspecten van de uitvoering van dit gemeenschappelijk optreden.

Artikel 6**Samenhang en samenwerking**

De Raad en de Commissie verzekeren, in overeenstemming met artikel 3, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, elk volgens zijn bevoegdheid, de samenhang tussen de uitvoering van dit gemeenschappelijk optreden en dat van andere externe activiteiten van de Gemeenschap. De Raad en de Commissie werken daartoe samen.

Artikel 7**Inwerkingtreding en duur**

Dit gemeenschappelijk optreden treedt in werking op de dag waarop het wordt vastgesteld. Het verstrijkt 18 maanden na de datum waarop de in artikel 3, lid 4, bedoelde financieringsovereenkomst tussen de Commissie en het CAERT is gesloten, of uiterlijk 16 juli 2008, indien de financieringsovereenkomst binnen die termijn niet is gesloten.

Artikel 8**Openbaarmaking**

Dit gemeenschappelijk optreden wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 16 juli 2007.

Voor de Raad

De voorzitter

J. SILVA

BIJLAGE

Steunactie van de Europese Unie voor de Afrikaanse Unie op het gebied van terrorismebestrijding*Omschrijving van de maatregel*

Het verdrag over terreurpreventie en -bestrijding, door de lidstaten van de Organisatie voor Afrikaanse Eenheid (OAE) op 14 juli 1999 in Algiers ondertekend, is het eerste specifieke terrorismebestrijdingsinstrument voor het gehele Afrikaanse continent.

Het verdrag bevat een definitie van terrorisme⁽¹⁾, de verplichting om terreurdaden in het nationale recht als delict te omschrijven, de verbintenis geen steun te verlenen aan terrorisme, een verplichting tot interstatelijke samenwerking door middel van informatie-uitwisseling, bepalingen over de uitlevering van terroristen en het vergemakkelijken van gerechtelijk onderzoek door buitenlandse autoriteiten op het nationale grondgebied.

Op die grondslag heeft de Afrikaanse Unie (AU), die de OAE in 2001 is opgevolgd, op 14 september 2002 in Algiers een actieplan voor terreurpreventie en -bestrijding in Afrika goedgekeurd, dat beoogt om met concrete maatregelen uitvoering te geven aan het verdrag van de OAE.

Met name is in punt H van het actieplan bepaald dat er een Afrikaans Centrum voor studie en onderzoek inzake het terrorisme (Centre africain d'Etudes et de Recherche sur le Terrorisme (CAERT)) wordt opgericht, dat opleidingen verstrekt, onderzoek verricht op het gebied van terrorisme, een databanksysteem voor het verzamelen, uitwisselen en analyseren van informatie opzet, en een bewakings- en alarmfunctie op het gebied van terrorisme vervult. Het Centrum heeft in elke staat een zogenoemd „knooppunt”, dat als correspondent fungeert.

Inhoud van het project

De steun van de Europese Unie (EU) aan de AU bij de bestrijding van het terrorisme past in een geleidelijk proces, dat het mogelijk maakt te bepalen welke samenwerking geboden is en wat de meerwaarde ervan is.

In de tweede helft van 2007 wordt door het CAERT in Addis Abeba een gemeenschappelijke studiebijeenkomst belegd, waar aan de Afrikaanse landen een Europees aanbod inzake evaluatie van hun nationale terreurbestrijdingsapparaat en inzake reorganisatieadvies wordt voorgelegd. Tijdens die bijeenkomst wordt een actieplan voorgesteld. De landen die wensen deel te nemen aan de uitvoering ervan kunnen dit dan te kennen geven, en ontvangen een controlemissie op hun grondgebied. Het plan houdt in dat controlemissies worden uitgevoerd om de organisatie van de terreurbestrijding in Afrika te verbeteren.

Vervolgens vinden in de AU-landen die hier na afloop van de studiebijeenkomst om hebben verzocht, missies plaats die hun plaatselijke terreurbestrijdingscapaciteit evalueren. De controleteams ter plaatse evalueren de terreurbestrijdingscapaciteit en stellen verbeteringen voor in een verslag dat het CAERT van het missiehoofd ontvangt en vervolgens toezendt aan de Raad, die het ter informatie onder de lidstaten verspreidt.

De derde stap is dat het CAERT (met instemming van de EU) op basis van de evaluatie adviesmaatregelen voorstelt aan de gecontroleerde landen, die ermee worden belast de conclusies uit te voeren.

⁽¹⁾ In artikel 1, derde lid, wordt „terreurdaad” gedefinieerd als „elke daad of bedreiging daarmee die tegen de strafwet van de verdragsstaat indruist en die het leven, de fysieke integriteit, de vrijheden van een persoon of groep van personen in gevaar kan brengen, alsmede schade toebrengt of kan toebrengen aan openbare of particuliere goederen, natuurlijke hulpbronnen, het leefmilieu of het cultureel erfgoed, en die wordt gepleegd met de bedoeling:

- i) schrik aan te jagen, angst te zaaien, een regering, instelling, orgaan, bevolking of bevolkingsgroep ertoe te dwingen, aan te zetten of te bewegen een initiatief te nemen of achterwege te laten, een bepaald standpunt in te nemen of daarvan af te zien of te handelen volgens bepaalde beginselen; of
- ii) de normale werking van de openbare diensten of de verstrekking van essentiële diensten aan de bevolking te verstoren of onder de bevolking een crisissfeer te scheppen;
- iii) een algemene opstand in een verdragsstaat uit te lokken.”

Onder de definitie valt met name ook de financiering van terrorisme, immers: „het bevorderen, financieren, meewerken, bevelen, helpen, aanzetten, aansporen, pogen, bedreigen, samenzweren, organiseren, equiperen, met de bedoeling een in [het voorgaande] lid genoemde daad te plegen.”

Regelingen voor de uitvoering van het gemeenschappelijk optreden

Het CAERT ontvangt financiële middelen in het kader van het GBVB en krijgt een centrale rol bij de uitvoering van het gemeenschappelijk optreden toebedeeld. Het CAERT belast zich met de organisatie van de studiebijeenkomst in Addis Abeba, onderhoudt met de staten die het actieplan hebben aanvaard permanent contact om de controlemissies te regelen, neemt het operationele en financiële beheer van de missies waar en treedt als coördinator op. De lidstaten worden regelmatig op de hoogte gehouden van de vorderingen met het gemeenschappelijk optreden, dat een looptijd van 18 maanden heeft.

In de tweede helft van 2007 vindt in Addis Abeba een studiebijeenkomst plaats, waaraan de 53 landen van de AU, Marokko, het UNODC, het CAERT en de verschillende lidstaten van de EU elk met twee vertegenwoordigers, alsmede de coördinator voor terrorismebestrijding van de EU, deelnemen. De vertegenwoordigers zijn hooggekwalificeerde deskundigen en hoge ambtenaren.

De bijeenkomst wordt geopend door een vertegenwoordiger van de AU en omvat toezeggingen van:

- het CAERT over de evaluatie van de terreurdreiging,
- het UNODC over de internationale verdragen,
- de Europese coördinator over het Europese beleid inzake terrorismebestrijding,
- Europese vertegenwoordigers over de nationale eenheden voor coördinatie van de terreurbestrijding,
- vertegenwoordigers van de AU.

Tot slot van de bijeenkomst wordt een vooraf door de EU opgesteld actieplan gepresenteerd, waarbij de landen die dit wensen missies voor controle van het nationale terreurbestrijdingsapparaat en voor reorganisatieadvies kunnen ontvangen.

De kostenraming voor de bijeenkomst omvat de reis- en verblijfskosten van de vertegenwoordigers van de 53 landen van de AU en van Marokko, de Europese vertegenwoordigers en de vertegenwoordigers van de internationale organisaties, alsmede de kosten van een voorbereidingsmissie en een logistieke missie. Tijdens de bijeenkomst gelden de werktalen van de AU: Engels, Frans, Arabisch en Portugees.

Na afloop van de bijeenkomst geven de Afrikaanse staten te kennen of zij al dan niet een controlemissie wensen te ontvangen. De controleteams bestaan uit twee specialisten van de lidstaten van de EU en een medewerker van het CAERT. Zij moeten vrije toegang hebben tot alle belangrijke informatie en hebben als opdracht het terreurbestrijdingsapparaat van elke staat te evalueren. Na afloop van hun missie redigeren zij een verslag met aanbevelingen die, indien door de autoriteiten van het gecontroleerde land aanvaard, door deze onder toezicht van het CAERT worden opgevolgd.

BERICHT AAN DE LEZERS

Bij de laatste uitbreiding is er een situatie ontstaan waardoor bepaalde Publicatiebladen op 27, 29 en 30 december 2006 in een vereenvoudigde versie zijn verschenen, in de toen officiële talen van de Europese Unie.

Er is besloten om de in die Publicatiebladen bekendgemaakte besluiten opnieuw te publiceren in de vorm van rectificaties en in de gebruikelijke opmaak van het Publicatieblad.

Daarom verschijnen de Publicatiebladen waarin deze rectificaties voorkomen, slechts in de talen van vóór de uitbreiding. De vertalingen van de besluiten in de talen van de nieuwe lidstaten zullen in de bijzondere uitgave van het *Publicatieblad van de Europese Unie* verschijnen waarin de teksten van de instellingen en van de Europese Centrale Bank die vóór 1 januari 2007 zijn aangenomen, zijn opgenomen.

Hieronder is een concordantietabel weergegeven van de Publicatiebladen die op 27, 29 en 30 december 2006 zijn gepubliceerd, en de overeenkomstige rectificaties.

PB van 27 december 2006	Rectificatie in PB (2007)
L 370	L 30
L 371	L 45
L 373	L 121
L 375	L 70

PB van 29 december 2006	Rectificatie in PB (2007)
L 387	L 34

PB van 30 december 2006	Rectificatie in PB (2007)
L 396	L 136
L 400	L 54
L 405	L 29
L 407	L 44
L 408	L 47
L 409	L 36
L 410	L 40
L 411	L 27
L 413	L 50